Περιοδος 2η,
Νο 76
Σεπτέμβρης '98
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδίδεται από την Οργάνωση Εργατική Δημοκρατία

Στις αλλες σελιδες

Καύσωνας: Ποιός φταίει για τους θανάτους σελ. 11

Να δωθεί άσυλο στους ναυαγούς μετανάστες σελ. 2

Ρωσία: Το Βατερλώ της οικονομίας της αγοράς σελ. 5

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Ακυρώστε τους S-300

Οι κυβερνήσεις της Κυπριακής Δημοικρατίας ξόδεψαν 1500 εκατομμύρια λίρες τα τελευταία 10 χρόνια για εξοπλισμούς. Υποστήριζαν ότι έτσι θα εξασφαλίσουμε την ειρήνη και θα φέρναμε πιό κοντά τη λύση του Κυπριακού.

Τίποτα απ 'όλα αυτά δεν έγινε. Αντίθετα σήμερα βρισκόμαστε πολύ πιο κοντά στον κίνδυνο πολέμου απ' οτι πριν 10 χρόνια και η πιθανότητα μιας ειρηνικής διευθέτησης του κυπριακού φαίνεται πολύ πιο μακριά.

Το μόνο που πέτυχαν είναι να ξοδέψουν σε εργαλία θανάτου και καταστροφής ένα τεράστιο ποσό που αν ξοδεύονταν για τις πραγματικές ανάγκες των απλών ανθρώπων θα είχαν λυθεί πολλά απο τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στον τομέα της Υγείας, της Παιδείας, της Κοινωνικής Πρόνοιας και αλλού.

Ανάλυση στις σελ. 6-7

Κτίστε Σχολεία και Νοσοκομεία

ΑΣΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΝΑΥΑΓΟΥΣ – ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Χρειάζονται κινητοποιήσεις συμπαράστασης τώρα

Οι 113 ναυαγοί - μετανάστες που βρίσκονταν στην Κύπρο από τις αρχές Ιουλίου εκτός απο τον καύσωνα των 40 βαθμών και βάλε πέρασαν και από την κόλαση του ρατσισμού.

Η αντιμετώπιση των αρχών απέναντι τους ήταν από την αρχή, η γνωστή αντιμετώπιση απέναντι στους φτωχούς και ανυπεράσπιστους μετανάστες ή πολιτικούς πρόσφυγες που ζητούν μια δουλειά ή ένα ασφαλές μέρος για να ζήσουν.

Τούς "φυλάκισαν" στο ξενοδοχείο Πεύκος, στην Λεμεσό, με την "παροχή" συνεχούς "προστασίας" αστυνομικής δύναμης, χωρίς να τους επιτρέπουν να χρησιμοποιούν τους κοινόχρηστους χώρους του ξενοδοχείου με το ρατσιστικό επιχείρημα ότι δεν ξέρουν το ποιόν τους και με καθαρό υπαινιγμό ότι μπορεί να είναι εγκληματίες και επικίνδυνοι.

Η κυβέρνηση δήλωσε από την αρχή ότι στο κυπριακό σύνταγμα δεν υπάρχει πρόνοια για πολιτικούς πρόσφυγες και έκανε καθαρό ότι θα στέλλονταν όλοι πίσω στις χώρες τους. Το γεγονός ότι για κάποιους απ' αυτούς η επιστροφή στις δικτατορικές και καταπιεστικές χώρες από τις οποίες διέφυγαν, σημαίνει βασανιστήρια ή και εκτέλεση είναι για αυτούς κάτι που δεν εμπίπτει στις ευαισθησίες τους.

Μόνο μετά από την απεργία πείνας αρκετών απ' αυτούς αναγκάστηκε η κυβέρνηση να τους στείλει κάποιο αρμόδιο, που και αυτός τους πληροφόρησε ότι το μόνο που μπορεί να τους προσφερθεί είναι η απέλαση.

Όταν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δήλωνε στους δημοσιογράφους ότι η κυβέρνηση αντιμετωπίζει ανθρωπιστικά το θέμα φαίνεται ότι αυτό που εννοούσε είναι το ότι δεν τους άφησαν στο δρόμο να πεθάνουν από την πείνα. Οι συνθήκες οι οποίες τους ανάγκασαν με μια ψαρόβαρκα να εγκαταλείψουν τις χώρες τους, οι δικές τους ανάγκες και τα αιτήματα τους είναι κάτι που αφήνει τους κυβερνητικούς αρμοδίους εντελώς αδιάφορους.

> ***"Αν είναι να μας στείλετε πίσω στη χώρα μας είναι προτιμότερο να μας βάλετε μέσα σε μια βάρκα και να μας αφήσετε στη θάλασσα εκεί που μας βρήκατε"***
>
> Κραυγή απόγνωσης κούρδου απο το Ιρακ που απειλείται με θάνατο αν σταλεί πίσω, εξαιτίας της αντεκαθεστωτικής του δράσης

Και όχι μόνο αυτό. Σε όλες τις περιπτώσεις που οι μετανάστες εκδηλώθηκαν με τρόπο που ξέφευγε απ' αυτό του φυλακισμένου που περιμένει μοιραία την καταδίκη του, αντιμετώπισαν έμπρακτα το τι σημαίνει "σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων" από την Κυπριακή Δημοκρατία.

Στις 9 Ιουλίου, στην εκδήλωση - συναυλία συμπαράστασης που οργάνωσε το ΚΙΣΑ (Κίνηση Στήριξης Αλλοδαπών), έξω απο το ξενοδοχείο ΠΕΥΚΟΣ, η αστυνομία τους απαγόρευσε να βγουν έξω και να συμμετέχουν και προσπάθησε δυο φορές να κλείσει τα μικρόφωνα με τη δικαιολογία ότι δεν υπήρχε άδεια.

Το ίδιο έγινε και με τη δημοσιογραφική διάσκεψη, που πάλι κάλεσε το ΚΙΣΑ σε συνεννόηση με τους μετανάστες, ώστε να βγουν από την απομόνωση και να μιλήσουν οι ίδιοι για τα προβλήματα τους. Η αστυνομία μέχρι την τελευταία στιγμή προσπαθούσε να την ακυρώσει. Μόνο η πίεση απο τους ίδιους τους μετανάστες ανάγκασε την αστυνομία τελικά να την επιτρέψει. Η διαμαρτυρία τους ήταν έντονη. Βγήκαν όλοι στα μπαλκόνια φωνάζοντας συνθήματα και υψώνοντας πανό, από σεντόνια που τους είχαν προμηθέψει αντιρατσιστές και στα οποια έγραφαν: «Αν μας στείλετε πίσω υπογράφετε την θανατική μας καταδίκη» και «πρόσφυγες μιλάτε για ανθρώπινα δικαιώματα, τι γίνεται με τα δικά μας δικαιώματα;»

Και τα άγρια ακολούθησαν τις επόμενες μέρες

«Αγανακτισμένοι πολίτες»

Στις 12 Αυγούστου η αστυνομία "φόρτωσε" με τη βία επτά Σουδανούς σε λεωφορείο για να τους μεταφέρει στην Λάρνακα με σκοπό την απέλαση τους. Η ενέργεια αυτή της αστυνομίας προκάλεσε, δικαιολογημένα, την εξέγερση των μεταναστών. Τριάντα απ' αυτούς ξέφυγαν από τον έλεγχο της αστυνομίας και κατέβηκαν στον δρόμο για να εμποδίσουν την απομάκρυνση των συγκρατούμενων τους οι δε υπόλοιποι άρχισαν να πετούν διάφορα αντικείμενα από τα δωμάτια στον δρόμο.

Τα ΜΑΤ κατέφθασαν φυσικά πάραυτα να επιβάλουν την τάξη και την ασφάλεια. Υπό τη προστασία της αστυνομίας εμφανίστηκαν και διάφορα φασιστοειδή στοιχεία που το έπαιζαν "αγανακτισμένοι πολίτες" από την παρουσία και την συμπεριφορά αυτών των "επικίνδυνων άγριων".

Στην πλειοψηφία τους τα ΜΜΕ αναφέρονταν με απέχθεια για την "αγριάδα" και "αγνωμοσύνη" των μεταναστών που "κατέστρεψαν" την ιδιοκτησία του "ΠΕΥΚΟΣ". Οι προκλήσεις που δέχτηκαν απο τους ακροδεξιούς όπως "Black Monkies go home" (Πηγαίνετε στα σπίτια σας μαύροι πίθηκοι) και το ξυλοκόπημα που δέχτηκαν απο την αστυνομία και τους "αγανακτισμένους πολίτες" ήταν ψιλά γράμματα για τα ΜΜΕ.

Μετά από μια βδομάδα επιστρατεύτηκαν εκατό αστυνομικοί, λες και είχαν να αντιμετωπίσουν οπλισμένους εγκληματίες, και μετέφεραν 30 από τους μετανάστες για να τους κλείσουν στα αστυνομικά κρατητήρια της Λάρνακας, στα οποία είναι ακόμη κλεισμένοι.

Οι άνθρωποι αυτοί είναι πολιτικοί ή οικονομικοί πρόσφυγες. Δεν προσπάθησαν καν να μπουν στη χώρα αλλά είναι άνθρωποι που έφυγαν απο τις χώρες τους κυνηγημένοι απο τους πολέμους, τις διώξεις, τα καταπιεστικά ή δικτατορικά καθεστώτα των χωρών τους, κυνηγημένοι απο τη φτώχεια και τον θάνατο. Μέσα σε ένα καίκι βρέθηκαν στη θάλασσα ναυαγοί και τους περισυνέλεξαν. Αυτό είναι γνωστό σε όλους, οι ίδιες οι εφημερίδες τα έγραφαν τις πρώτες μέρες, για την άθλια κατάσταση και τις συνθήκες κάτω απο τις οποίες τους βρήκαν. Τώρα όλα τα ΜΜΕ τους έχουν βαφτίσει "λαθρομετανάστες" σαν επίσημο πια όρο, μια συνειδητή τακτική προσπαθώντας να καλλιεργήσουν τα ίδια αρνητικά και ρατσιστικά αισθήματα όπως ακριβώς κάνουν με όλους τους ξένους εργάτες.

Είναι μια τακτική που συμπληρώνει και ενισχύει την ρατσιστική ιδεολογία και απάνθρωπη μεταχείριση της κυβέρνησης απέναντι τους. Η ίδια η κυβέρνηση με δηλώσεις "αρμοδίων" φροντίζει να περάσει στα μέσα ενημέρωσης ότι πρόκειται για ταραξίες και κακοποιά στοιχεία που επί πλέον "στοίχισαν" στο κράτος 1 εκατομμύριο λίρες μέχρι στιγμής.

Είναι αυτή η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης που όπλισε το χέρι του κάθε αστυνομικού ενάντια σε κάθε αλλοδαπό που βρίσκεται στο δρόμο του όπως στην τελευταία περίπτωση στην Λεμεσό που πυροβόλησε ένα Σύριο και έδωσε το δικαίωμα σε ακροδεξιούς να κακοποιούν ξένους, όπως την περίπτωση των Σριλανκέζων φοιτητών στην Πάφο.

Μετά απ' όλα αυτά, χρειάζεται πολύ θράσος για δηλώσεις όπως αυτές του βουλευτή Χριστοδουλίδη, ότι δηλαδή "η πολιτεία έδειξε σωστή ευαισθησία στο θέμα τους" και τα συγχαρητήρια που έδωσε στις αρμόδιες αρχές για το χειρισμό του θέματος των αλλοδαπών και επιπλέον αποτελούν ύβρη απέναντι στους μετανάστες. Πολύ περισσότερο μάλιστα αφού γίνονταν μέσα απο τα κελλιά της αστυνομία στη Λάρνακά που τους επισκέφτηκε.

Να μείνουν

Οι ίδιοι οι πρόσφυγες δεν ζητούν τίποτα περισσότερο απ' ότι θα ζητούσε ο κάθε ένας από εμας στη θέση τους: "*Είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε οποιαδήποτε λύση θέλει η Κυπριακή Δημοκρατία φτάνει να μη βάζει σε κίνδυνο την σωματική μας ακεραιότητα και την ζωη μας*" ήταν η δραματική έκκληση ενός πρόσφυγα λιποτάκτη απο τη Ρουάντα στη δημοσιογραφική διάσκεψη που είχε γίνει. Ενώ όπως δήλωσε ένας άλλος Ιρακινός πολιτικός πρόσφυγας "*Αν είναι να μας στείλετε πίσω στη χώρα μας είναι προτιμότερο να μας βάλετε μέσα σε μια βάρκα και να μας αφήσετε στη θάλασσα εκεί που μας βρήκατε*" εννοώντας ότι με αυτό τον τρόπο τουλάχιστον υπάρχουν καποιες πιθανότητες για σωτηρία.

> ***"Είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε οποιαδήποτε λύση θέλει η Κυπριακή Δημοκρατία φτάνει να μη βάζει σε κίνδυνο την σωματική μας ακεραιότητα και την ζωη μας".***
>
> Δήλωση πρόσφυγα που "δραπέτευσε" απο την κόλαση του πολέμου που μαστίζει τη Ρουάντα.

Το επιχείρημα ότι ορισμένοι απο τους ναυαγούς που ζητούν πολιτικό άσυλο δεν είναι πράγματι πολιτικοί πρόσφυγες είναι ένα ψεύτικο δίλημμα που δεν πρέπει να μας απασχολεί. Ακόμα και στην περίπτωση που έστω και μόνο ένας απο αυτούς ήταν πραγματικά πολιτικός πρόσφυγας είναι χίλιες φορές προτιμότερο να γίνει "λάθος" και να δοθεί άσυλο και στους 85 που έμειναν, παρά να χαθεί η ζωή ενός ανθρώπου με την απέλαση και επιστροφή στη χώρα του.

Μόνο μια λύση μπορεί να είναι η σωστή. Ο σεβασμός και η ικανοποίηση των επιθυμιών των ίδιων των μεταναστών. Να τους δοθεί άδεια παραμονής και εργασίας, για όσους απ' αυτούς το ζητήσουν, να αναγνωριστούν οι πολιτικοί πρόσφυγες και να γίνουν από τους αρμόδιους όλες οι απαραίτητες διαδικασίες για να πάνε στις χώρες που θα τους δεχτούν και για όσους θέλουν να γυρίσουν πίσω στις πατρίδες τους, να τους στείλουν το συντομότερο δυνατό.

Όμως η κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να δώσει αυτή τη λύση. Θα το έκαμνε μόνο αν εξαναγκαζόταν απο ένα μαζικό αντιρατσιστικό κίνημα. Σίγουρα ήταν πολύ σημαντικές οι εκδηλώσεις που κάλεσε το ΚΙΣΑ όπως και η βοήθεια που πρόσφερε στους μετανάστες για τεχνικά και νομικά ζητήματα και στην διοργάνωση της δημοσιογραφικής διάσκεψης που έδωσαν οι ίδιοι. Ομως αυτό δεν είναι αρκετό. Αυτό που λείπει είναι μια συνολική πολιτική του πως παλεύεται ο ρατσισμός. Η κινητοποίηση κάποιων παραγόντων δεν είναι αρκετή για να κάμψει τη ρατσιστική στάση της κυβέρνησης. Αυτό που χρειάζονταν ήταν ένα μαζικό κάλεσμα απο τα ΜΜΕ και η οργάνωση μαζικής κινητοποίησης και εκδηλώσεων συμπαράστασης.

Συμπαράσταση

Η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνοκυπρίων, έχει εμπειρίες και απο προσφυγιά και απο μετανάστευση. Πολλοί απο αυτούς θυμούνται έντονα ακόμη το πως έτρεχαν το '74 μόνο με τα ρούχα που φορούσαν, χωρίς να πάρουν τίποτα μαζί τους, ούτε κάν τα διαβατήρια τους, για να σωθούν αυτοί και τα παιδιά τους. Δεν είναι τυχαίο που πολύς κόσμος είδε με συμπάθεια την περιπέτεια των 113 ναυαγών-προσφύγων. Αυτό είναι κάτι που η Εργατική Δημοκρατία είχε την ευκαρία να το διαπιστώσει άμεσα και συγκεκριμένα, όταν μέσα σε λίγες μέρες μάζεψε εκατοντάδες υπογραφές συμπαράστασης για να μην διωχτούν σε ψήφισμα που κυκλοφόρησε απο την πρώτη στιγμή που ήλθαν στη Λεμεσό.

Το ΚΙΣΑ και άλλες αντιρατσιστικές οργανώσεις θα πρέπει να συντονιστούν και να οργανώσουν εκδηλώσεις συμπαράστασης για να δώσουν την ευκαιρία σε αυτά τα αισθήματα συμπάθειας και αλληλεγγύης προς τους μετανάστες να εκφραστούν καθαρά και δυναμικά. Η Εργατική Δημοκρατία είναι έτοιμη να δώσει όλες τις τες δυνάμεις σε μια τέτοια προσπάθεια.

Μυριάνθη Λοίζου

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Χρειαζόμαστε μια αριστερά της σύγκρουσης και όχι του συμβιβασμού

Δεν έχουν περάσει παρά έξι μήνες από τότε που επανεκλέγηκε στην προεδρία ο Κληρίδης και ήδη έχει βρεθεί αντιμέτωπος με τη πλειοψηφία των εργαζομένων.

Η αποτυχία του φορολογικού πακέτου του Χριστοδούλου και η θύελλα των αντιδράσεων που ξεσήκωσε είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα. Κληρίδης και άρχουσα τάξη περίμεναν να περάσουν οι εκλογές για να προχωρήσουν τα σχέδια τους σε βάρος της εργατικής τάξης που έμειναν στην μέση την προηγούμενη πενταετία. Πολύ σύντομα όμως βρέθηκαν μπροστά σε ένα νέο κύμα αντιδράσεων που τους ανάγκασε να κάνουν πίσω.

Η ανανέωση των συλλογικών συμβάσεων, άνοιξε μια σειρά από μέτωπα που παρά τον συμβιβαστικό ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας παραμένουν ανοιχτά, οπως οι ξενοδοχειακοί, οι Κυπριακές Αερογραμμές, οι μηχανικοί.

Μέτωπα έχουν ανοίξει και με αφορμή τις ιδιωτικοποιήσεις, ιδιαίτερα στις Κυπριακές Αερογραμμές, τα λιμάνια, την ΑΤΗΚ και αλλού.

Η προσπάθεια ακόμη για απαγόρευση των απεργιών σε «ουσιώδεις υπηρεσίες» έπεσε στο κενό και μετατέθηκε για το Φθινόπωρο εξαιτίας των αντιδράσεων που υπήρξαν από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, παρά το ότι αποδέχονται «ρύθμιση των απεργιών στα πλαίσια του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων».

Σε κανένα από αυτά τα μέτωπα η κυβέρνηση και οι εργοδότες δεν κατάφεραν μια σημαντική νίκη σε βάρος της εργατικής τάξης παρά το ότι έχουν εξαπολύσει την πιο άγρια και συντονισμένη επίθεση των τελευταίων χρόνων.

Κρίση από τα πάνω

Οι ελπίδες για ξεπέρασμα της κρίσης του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού όχι μόνο δεν φαίνεται να επαληθεύονται αλλά αντίθετα τα περιθώρια φαίνεται να στενεύουν όλο και περισσότερο ενώ η τελευταία κρίση στη Ρωσία, χειροτερεύει ακόμη την κατάσταση.

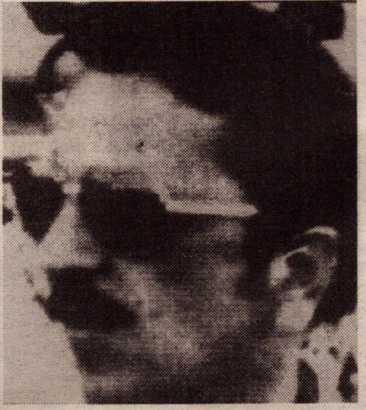

"Επιμένει ο Παναγιώτης Δημητρίου ότι τυχαία συνάντησε τον Βιντιλαίο όταν ήρθε παράνομα στην Κυπρο... το δούλεμα συνεχίζεται". Αυτό ήταν το εύστοχο σχόλιο του Στασίνου. Πως βρέθηκε ομως ο υπουργός της πραξικοπματικής κυβέρνησης του Σαψών δίπλα απο τον Γ.Γ. του ΑΚΕΛ; Το δούλεμα συνεχίζεται;

Η κρίση έχει αρχίσει ήδη να παίρνει πολιτικές και κοινωνικές προεκτάσεις. Τα φαγώματα μέσα στην άρχουσα τάξη είναι στην ημερήσια διάταξη. Οι συγκρούσεις ανάμεσα σε στελέχη του Συναγερμού αλλά και της ίδιας της κυβέρνησης δίνουν και παίρνουν, Πρόδρομος εναντίον Χριστοδούλου, Χατζηγιάννης εναντίον Μιχαηλίδη και Πουργουρίδης εναντίον όλων.

Τα σκάνδαλα που αποκαλύπτονται καθημερινά δείχνουν όχι μόνο το μέγεθος της κρίσης και την αδυναμία της άρχουσας τάξης να συγκαλύπτει τις βρωμοδουλειές της αλλά και το μέγεθος της σήψης του συστήματος. Ολ' αυτά αποτελούν εικόνες που ζεί καθημερινά η εργατική τάξη και βάζουν σε αμφισβήτηση τις κυρίαρχες ιδέες.

Στο Κυπριακό που ήταν το μεγάλο χαρτί του Κληρίδη την προεκλογική περίοδο, τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλύτερα. Οι βασικοί άξονες της πολιτικής του, Δογμα, και S-300, έχουν μετατραπεί σε μπούμεραγκ αναγκάζοντας τον σε αλλαγή πλεύσης. Κάτι βέβαια που προκαλεί τριγμούς στην ίδια τη συγκυβέρνηση αφού η ΕΔΕΚ επιμένει σε εγκατάσταση των πυραύλων.

Ηδη η συγκυβέρνηση ΔΗΣΥ-ΕΔΕΚ-ΕΔΗ έχει περάσει δυό φορές μέσα σε αυτούς τους 6 μήνες, απο συμπληγάδες, εξαιτίας του φορολογικού πακέτου και της επίσκεψης του χουντικού Βιντζηλαίου.

Αυτή η εικόνα της κρίσης και της αστάθειας είναι σίγουρο ότι θα συνεχίσει και θα ενταθεί τους επόμενους μήνες.

Χλιαρή αντιπολίτευση

Ενώ αυτή είναι η εικόνα μέσα στην άρχουσα τάξη και την κυβέρνηση, από τα κάτω, έρχεται μια άλλη εικόνα, του θυμού και της αγανάκτησης που κυριαρχεί σε σημαντικά κομμάτια της εργατικής τάξης. Ακομη, η αδυναμία της κυβέρνησης και των εργοδοτών να πετύχουν μια σημαντική νίκη σε βάρος των εργαζομένων και η ήττα της στο θέμα των φορολογιών, δημιουργούν σήμερα αισθήματα αυτοπεποίθησης και διάθεσης για δράση σε σημαντικά κομμάτια της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα στα πιο οργανωμένα και δυνατά από αυτά.

Έξι μήνες όμως μετά τις εκλογές και παρά τις δηλώσεις του Χριστόφια για δυναμική αντιπολίτευση, το ΑΚΕΛ δεν έχει καταφέρει σε καμιά περίπτωση να εκφράσει αυτή την οργή και τη διάθεση της εργατικής τάξης και να δώσει την προοπτική της σύγκρουσης με την κυβέρνηση και τους εργοδότες. Η κριτική του μοιάζει να στρέφεται περισσότερο ενάντια στην ΕΔΕΚ ή τους ΕΔΗ παρά προς την κυβέρνηση. Το σύνθημα της ΕΔΟΝ για τις τελετές για τα 100 χρόνια απο τη γένηση του Γρίβα: «λιτότητα, ανεργία, γριβισμός, αυτός είναι ο εμβολιασμός» εκφράζει πολύ παραστατικά αυτή τη σεχταριστική στάση.

Στήν ουσία η αντιπολίτευση του απέναντι στη κυβέρνηση περιορίζεται στα λόγια και κυρίως σε θέματα σκανδαλοθηρικά όπως προσλήψεις, προαγωγές κλπ παρά σ' αυτά που ουσιαστικά απασχολούν την εργατική τάξη, συμβάσεις, λιτότητα, περικοπές, φορολογίες, αμφισβήτηση κεκτημένων.

Μπορεί το ΑΚΕΛ να καταψήφισε το φορολογικό πακέτο του Χριστοδούλου, αλλα την ιδια στιγμή δήλωνε έτοιμο να συζητήσει νέες φορολογίες αν η κυβέρνηση ακολουθούσε μια άλλη διαδικασία και έφερνε νέες προτάσεις. Δεν είναι τυχαίο που δυο μήνες μετά δέχτηκε αύξηση της «έκτακτης εισφοράς για την άμυνα» ζητώντας απλά να είναι κλιμακωτή.

Στο κυπριακό η κριτική του στον Κληρίδη περιορίζεται στο ότι δεν καταφέρνει να προωθήσει ικανοποιητικά τα συμφέροντα της ελληνοκυπριακής πλευράς και ότι κάνει την μια υποχώρηση μετά την άλλη, όπως τώρα με τους S-300. Οσο και αν αυτά συνοδεύονται με διακυρήξεις για επαναπροσέγγιση και ειρήνη, παραμένουν μια εθνικιστική πολιτική που δεν μπορεί να κοντράρει αποτελεσματικά την εθνικοφροσύνη και την πολεμοκάπηλη πολιτική του Κληρίδη.

Αυτά σίγουρα έχουν απογοητεύσει πολύ κόσμο που περίμενε ότι μετά την ήττα στις προεδρικές εκλογές, το ΑΚΕΛ θα ακολουθούσε μια διαφορετική αντιπολίτευση απ' ότι την προηγούμενη πενταετία.

Δυστυχώς κάτι τέτοιο δεν έγινε και δεν πρόκειται να γίνει. Η πολιτική του ΑΚΕΛ ορίζεται απο το γεγονός οτι δεν κοιτάει πια προς τον σοσιαλισμό αλλα στη διαχείρηση και μεταρρύθμιση του συστήματος. Ο διάλογος για τη «νεα αριστερά» που άνοιξε μετά τις εκλογές δεν ήταν παρά μια προσπάθεια να εκτονώσει τις αντιδράσεις που υπήρχαν για την ήττα και να προετοιμάσει νέες δεξιές προσαρμογές που θα επιτρέψουν στο κόμμα να «διεκδικήσει μερίδιο από την εξουσία» δηλαδή τη συγκυβέρνηση με κόμματα του κέντρου ή και της δεξιάς.

Γι αυτό και δεν κοιτάζει προς την εργατική τάξη, αλλά στρέφεται σε διάφορες συμμαχίες, τις πιο ανορθόδοξες μερικές φορές. Το ΑΚΕΛ σήμερα ούτε μπορεί, ούτε και θέλει να αξιοποιήσει την εργατική αγανάκτηση και το θυμό και να τους δώσει την ευκαιρία να εκφραστούν αντικυβερνητικά και πολύ περισσότερο, αντικαπιταλιστικά.

Επαναστατική αριστερά

Κάτι τέτοιο μόνο μια αριστερά στηριγμένη, στις ιδέες του Μαρξισμού, μια επαναστατική αριστερά που βάζει μπροστά την προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού μπορεί να το κάνει.

Αυτό είναι που χρειαζόμαστε σήμερα. Μιά αριστερά που να μπορεί να παλέψει με συνέπεια για την επαναπροσέγγιση και την ειρήνη. Που να μπορεί να πεί ξεκάθαρα όχι στους S-300 και τους εξοπλισμούς, όχι στην ένταξη στην Ε.Ε. και τη χρησιμοποίηση της εναντίον των τουρκοκυπρίων, που ν' αναγνωρίζει το δικαίωμα τους ν' αποφασίσουν οι ίδιοι για το αν θέλουν να ζήσουν μαζί μας σε ένα ομόσπονδο, συνομόσπονδο ή ανεξάρτητο κράτος. Μιά αριστερά που να κοντράρει όλες τις επιλογές της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης, απο την ΑΤΑ μέχρι τις συμβάσεις, τις φορολογίες, τις ιδιωτικοποιήσεις, την απαγόρευση των απεργιών και το ρατσισμό.

Μόνο μια τέτοια αριστερά μπορεί σήμερα να δικαιώσει τους σημερινούς αγώνες της εργατικής τάξης και να τους οδηγήσει μέχρι τη τελική νίκη, την επανάσταση και το σοσιαλισμό. Αυτήν την αριστερά θέλει να κτίσει η Εργατική Δημοκρατία και σας καλεί να το κάνουμε μαζί.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '98

τρεις μέρες με σοσιαλιστικές ιδέες, συζητήσεις, ενημέρωση, αντιπαράθεση

23, 24, 25 Οχτώβρη – Ξενοδοχείο Φιλοξένια

Συμμετέχουν:

- σοσιαλιστές απο την Ελλάδα (Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα)
- την Τουρκία (οργάνωση Sosyalist Isci),
- τουρκοκύπριοι,
- εκπρόσωποι αριστερών οργανώσεων
- συνδικάλιστές, μαθητές, φοιτητές.

Προμηθευτείτε κάρτες συμμετοχής και αναλυτικό πρόγραμμα απο τους συντρόφους που διακινούν την εφημερίδα ή στο τηλ: 02-349959 Fax:02-349770

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Με τις 82 λίρες που μαζεύτηκαν τον προηγούμενο μήνα η οικονομική μας εξόρμηση έφτασε τις 1563 λίρες.

Εχουμε μπεί στο τελευταίο τρίμηνο της εξόρμησης και ελπίζουμε ότι με τη δική σας βοήθεια θα καταφέρουμε να καλύψουμε τον τελικό μας στόχο που είναι 4000 μεχρι το τέλος του χρόνου.

Μπορείτε να ενισχύσετε την Εργατική Δημοκρατία αγοραζοντας κουπόνια της οικονομικής ενίσχυσης, απο τους συνρτρόφους που πουλούν την εφημερίδα. Η καλύτερη ενίσχυση όμως είναι να πάρετε μέρικες εφημερίδες και να τις πουλήσετε στους γνωστούς σας.

4000

3000

2000

1000

0

Τα σκάνδαλα του Μητροπολίτη Λεμεσου

Η δικαιοσύνη φορεί ράσα

Δηνάρια, δολάρια, χρυσός, ομόλογα, εγγυητικές, τράπεζες, λογαριασμοί, αγορές ξενοδοχίων, πωλήσεις οικοπέδων είναι μόνο ένα μέρος απο τις οικονομικές δραστηριότητες του Μητροπολίτη Λεμεσού, που βγήκαν στην φόρα τους τελευταίους μήνες.

Βέβαια είναι γνωστό ότι οι Προκαθήμενοι της εκκλησίας πίσω από τα ράσα και τις ευλογίες ασχολούνται και με τις μπίζινες. Η ιστορία του Μητροπολίτη Λεμεσού όμως, έρχεται οχι μόνο να επιβεβαιώσει κάτι που ήταν ήδη γνωστό αλλά και να δείξει το μέχρι που φτάνουν αυτές οι μπίζινες και τον χορό των εκατομμυρίων που διακινούνται μέσα απο τους μηχανισμούς τις εκκλησίας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί στις εφημερίδες, φαίνεται ότι γύρω απο τη Μητρόπολη Λεμεσού και τον ίδιο το Μητροπολίτη είχε στηθεί ένα καλά οργανωμένο και κερδοφόρο κύκλωμα που άπλωνε τα πλοκάμια του απο τις Φιλιππίνες μέχρι τον Ισημερινό. Με πρόσχημα φιλανθρωπικά προγράμματα για την βοήθεια πεινασμένων παιδιών της Αφρικής και οχι μόνο, προσέγγιζαν διάφορους επενδυτές ενθαρύνοντας τους να επενδύσουν σ'αυτά τα προγράμματα, με την υπόσχεση για μεγάλα και ευκολα κέρδη. Σαν εγγύηση για τα λεφτά τους προσφερόταν η δυνατότητα του Μητροπολίτη Λεμεσού να εξασφαλίζει τραπεζιτικές εγγυήσεις απο διάφορες τράπεζες. Στην υπόθεση των 3.7 εκατομμυρίων μάλιστα, υποσχέθηκαν σε κάποιο Ιρλανδό επενδυτή ότι θα έπαιρνε μέχρι και 300% κέρδος.

Οι αμιαντορύχοι διαμαρτύρονταν εδώ και χρόνια οτι ο Μητροπολίτης Λεμεσου πίνει το αίμα τους. Οι εξελίξεις σήμερα δείχνουν οτι δεν είναι μόνο το δικό τους που έπινε.

Βέβαια τα λεφτά δεν κατέληγαν στα πεινασμένα παιδιά, ούτε οι επενδυτές εξασφάλιζαν τα κέρδη που ανάμεναν. Οι μόνοι κερδισμένοι απ'αυτή την ιστορία ήταν τα μέλη του κυκλώματος που στους προσωπικούς τους λογαργιασμούς φαίνεται να κατέληγαν τα λεφτά.

Οι νόμοι είναι για τους φτωχούς

Ενώ καθημερινά και νέες υποθέσεις για τις δραστηριότητες του Μητροπολίτη Λεμεσού βγαίνουν στις εφημερίδες, οι ανακρίσεις της αστυνομίας για το ξεκαθάρισμα αυτών των υποθέσεων φαίνεται να τραβούν σε μια πορεία χωρίς τέλος. Ανακριτές πάνε και έρχονται αλλά αποτέλεσμα δεν βγαίνει. Σήμερα όλο και πιο πολύς κόσμο καταλαμβαίνει οτι μάλλον προσπαθούν να καλύψουν τον Μητροπολίτη. Ο Γενικός Εισαγγελέας μάλιστα δήλωσε ότι δεν υπάρχουν ακόμα στοιχεία που να δικαιολογούν την σύλληψη του αλλά και ούτε χρειάζεται να του απαγορευτεί η έξοδος απο την Κύπρο γιατι δεν έχει πληροφορίες ότι ο Μητροπολίτης θέλει να φύγει. Λες και αν αποφάσιζε να το σκάσει θα ειδοποιούσε πρώτα τον Γενικό Εισαγγελέα.

Μέχρι σήμερα υπάρχουν 26 υποθέσεις στις οποιες με το ένα ή τον αλλο τροπο είναι μπλεγμένο το όνομα του Μητροπολίτη. Αυτό απο μόνο του είναι αρκετό για να δικαιολογήσει την σύλληψη του. Παρ'ολα αυτά ομως η αστυνομία ούτε τον ίδιο αλλα ούτε κανένα απο τους συνεργάτες του φαίνεται να θέλει ν'αγγίξει. Αλλωστε η υπόθεση με τα δηνάρια υπάρχει απο το 1996 αλλα κανένας δεν έχει πληρώσει μέχρι σήμερα γι'αυτή την απάτη.

Για ενα απλό εργαζόμενο θα αρκούσε μια ακάλυπτη επιταγή ή κάποια απλήρωτα χρέη για να τον κλείσουν φυλακή. Τα παραδείγματα πάρα πολλά. Εχει γίνει καθημερινό φαινόμενο κόσμος να κλείνεται στην φυλακή γιατί δεν έχει να πληρώσει τα χρέη του. Για τον Μητροπολίτη όμως και τους συνεργάτες του θυμήθηκαν να μας πούν οτι όλοι είναι αθώοι μέχρι ν'αποδειχτεί το αντίθετο.

Η υπόθεση του Μητροπολίτη σήμερα ξεπερνά το να είναι απλά και μόνο κάποιο οικονομικό σκάνδαλο. Δεν ξεσκεπάζει μόνο το πραγματικό ρόλο που παίζουν οι Προκαθήμενοι της εκκλησίας. Δεν φανερώνει μόνο τα παιχνίδια με αστρονομικά ποσά που παίζονται στις πλάτες των εργαζομένων. Ερχεται να μας δείξει ξεκάθαρα πόσο ταξική είναι η δικαιοσύνη στο καπιταλισμό.

Πέτρος Μιχαήλ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΑΠΟΤΥΧΙΑ

ΦΤΑΙΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Η πρόσφατη επιτυχής απόδειξη, της αποτυχίας της κυβέρνησης (όχι των μαθητών) τόσο στις προεισαγωγικές όσο και στις προαγωγικές εξετάσεις είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής της λιτότητας που ακολουθεί εδώ κι έξι χρόνια με συνέπεια η κυβέρνηση Κληρίδη.

Οι αριθμοί μιλούν απο μόνοι τους. Οι αποτυχίες (στάσιμοι και ανεξεταστέοι) έχουν ξεπεράσει το 15% στα Λύκεια και το 26% στα Γυμνάσια. Στις προεισαγωγικές δε το 40% απο σύνολο 6431 υποψηφίων δεν εξασφάλισαν δικαίωμα θέσης ενω η συντριπτική πλειοψηφία τους πήραν τεσσάρια και πεντάρια απο τα 20.

Με τόσο ψηλό ποσοστό αποτυχίας σε παγκύπριο επίπεδο η ευθύνη δεν μπορεί παρά να βρίσκεται στην κυβέρνηση και στην πολιτική της λιτότητας, όσο κι αν προσπαθούν να επιρρίψουν ευθύνες σε καθηγητές, μαθητές και γονείς.

Όταν ο μέσος όρος των μαθητών κατα τμήμα ξεπερνά τους 30 μαθητές στα γυμνάσια και τους 25 στα λύκεια κι όταν κάθε χρόνο καθυστερούν να δοθούν βιβλία στους μαθητές ενω ο εξοπλισμός των σχολείων είναι άθλιος πως είναι δυνατόν τα ποσοστά επιτυχίας να ήταν καλύτερα; Όταν η ύλη που αναμένεται να διδάξει ο καθηγητής και να μάθει ο μαθητής ξεπερνά κατα πολύ σε επίπεδο και όγκο αυτό που άλλες χώρες όπως η Βρετανια έχουν για την επτατάξια δευτεροβάθμια τους παιδεία, πως είναι δυνατόν η κυβέρνηση να ελπίζει στην επιτυχία; Δεν χωράει αμφιβολία ότι η πολιτική της κυβέρνησης δεν είναι σφάλμα αλλά συνειδητή επιλογή.

Η λογική της κυβέρνησης είναι απλή. Όσο πιο μεγάλη η αποτυχία τόσο πιο μεγάλη η πίεση πάνω στους γονείς να καταφύγουν στις ιδιωτικές σχολές (πρωινές και απογευματινές) και άρα πιο εύκολο θεωρούν το επιχείρημα υπερ των ιδιωτικοποιήσεων. Βέβαια στις ιδιωτικές σχολές ορισμένοι μόνο μπορούν να καταφύγουν. Για τον εργατόκοσμο η κυβέρνηση έχει άλλα σχέδια. Όσο πιο χαμηλή η βαθμολογία ενός απόφοιτου λυκείου τόσο πιο εύκολο θα είναι να δεχτεί ένα μισθό πείνας.

Σε μια προσπάθεια να δείξουν ότι κάνουν κάτι, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θ' αυξήσει το όριο ηλικίας για εισδοχή στα δημοτικά. Το μόνο που μπορεί να πετύχουν με αυτό το "μέτρο" είναι να μειώσουν για έξι χρόνια μόνο τον πληθυσμό των δημοτικών και ν' αυξήσουν τον πληθυσμό της προδημοτικής. Θα μπορούσε μάλιστα να μας πουν ότι με αυτό τον τρόπο μειώνεται και η ανάγκη για περισσότερους δασκάλους. Μειώνουν τα προβλήματα στον ένα τομέα και αυξάνουν τα προβλήματα στον άλλο και όλα αυτά σε βάρος των παιδιών, των γονιών και των δασκάλων.

Αν η κυβέρνηση ενδιαφερόταν πραγματικά για τον εργατόκοσμο θα εργοδοτούσε τους τόσους άνεργους οικοδόμους (λύνοντας έτσι ακόμα ένα πρόβλημα) για να χτίσουν σχολεία και σ' αυτά θα εργοδοτούσε τους τόσους καθηγητές και δασκάλους που περιμένουν εδω και χρόνια να διοριστούν. "Και οι δαπάνες απο που θα καλυφθούν;" θα απαντήσει φυσικά η κυβέρνηση. Απο την Εκκλησία, τον Σιακόλα, την Ιωάννου και Παρασκευαίδη, τον Λόρδο και τόσους άλλους υπεύθυνους για την φτώχεια μας. Οι S-300 απο μόνοι τους είναι αρκετοί για να καλύψουν όλες τις ανάγκες όχι μόνο στην Παιδεία αλλά και στην Υγεία.

Είναι φανερό στην τεράστια πλειοψηφία της εργατικής τάξης ότι αυτή η κυβέρνηση δεν νιάζεται ούτε πείθεται. Μπορεί όμως να εξαναγκαστεί μέσα απο δυναμικούς αγώνες. Προς αυτή την κατεύθυνση είναι που πρέπει να στραφούν μαθητές, δάσκαλοι, γονιοί αν θέλουν να δώσουν ένα τέλος στα προβλήματα μέσα στην Παιδεία αλλά και την υπόλοιπη κοινωνία. Προβλήματα για τα οποία υπεύθυνοι είναι οι Άγιοι Δηνάριοι και η κυβέρνηση.

Μάρκος Οικονόμου

Χρειάζονται οι αγώνες των μαθητών

Γι' άλλη μια φορά η σχολική χρονιά ξεκινά με πολλά προβλήματα. Ελλείψεις εξοπλισμού, καθηγητών, δασκάλων, τάξεων, βιβλίων. Μαθητές και γονείς καλούνται να πληρώσουν για άλλη μια φορά υπέρογκα ποσά για βιβλία, στολές, φροντιστήρια και άλλα πολλά, που επιρεάζουν κυρίως το φτωχόκοσμο.

Προβλήματα που την περασμένη χρονιά προκάλεσαν τη δικαιολογημένη αντίδραση των μαθητών με αποτέλεσμα πολλές φορές να κατέβουν σε αποχές. Το Υπουργείο Παιδείας αντί να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των μαθητών, κατέφυγε σε μέτρα καταστολής και εκφοβισμού για να περιορίσει τις αντιδράσεις τους. Ασχολείται με μέτρα πειθαρχίας και βάζει τους καθηγητές να παίζουν το ρόλο του μπάτσου κυνηγώντας τους μαθητές για τα μαλιά, το μήκος της φούστας, για το σκουλαρίκι, για τα σακάκια και γενικά την εμφάνιση.

Εκτός απο αυτά οι μαθητές θα έχουν να αντιμετωπίσουν όπως και στο παρελθόν τις αυθαιρεσίες του Υπουργείου που όποτε θέλει αλλάζει τα εκπαιδευτικά προγράμματα, την εξεταστέα ύλη, τους όρους και τις προϋποθέσεις των προεισαγωγικών εξετάσεων.

Οι αντιδράσεις του μαθητικού κινήματος πέρυσι ανάγκασαν πολλές φορές το Υπουργείο να κάνει πίσω απο τα σχέδια του, όπως στο θέμα των προεισαγωγικών. Φέτος οι μαθητές πρέπει να είναι πιο προετοιμασμένοι για ν' αντιμετωπίσουν αυτές τις επιθέσεις. Αυτό προϋποθέτει την καλύτερη οργάνωση και κινητοποίηση των ίδιων των μαθητών για να σπρώξουν και να στηρίξουν τα μαθητικά συμβούλια σε σε αυτό τον αγώνα.

Κυριάκος Κοιλιάρης

ΔΙΕΘΝΗ

επιμέλεια
Σταύρος Σιδεράς

ΡΩΣΙΑ

Το Βατερλό της οικονομίας της αγοράς

Προτού βγεί από την μία κρίση, η Ρωσία φαίνεται να βυθίζεται σε μία καινούργια ακόμα βαθύτερη.

Αναταραχή απλώθηκε καθώς οι τιμές των μετοχών στο χρηματιστήριο άρχισαν να κατρακυλούν. Αφορμή για τον τελευταίο πανικό έδωσαν τα σχόλια του πολυδισεκατομμυριούχου κερδόσκοπου των χρηματιστηρίων Σόρος που δήλωσε ότι η «ρωσική αγορά συναλλάγματος εχει μπει σε τελική φάση» και ζήτησε την υποτίμηση του ρουβλίου. Ηταν η «σταγόνα» που ξεχείλησε το ποτήρι.

Η αγορά των μετοχών μπήκε σε ελεύθερη πτώση και οι αρχές αναγκάστηκαν να κλείσουν το χρηματιστήριο για να σταματήσουν την πτώση. Οι εφημερίδες που μιλούσαν για την «Μαύρη Πέμπτη», την ήμερα που άρχισε η τελευταία κρίση, κήρυξαν και την αγορά μετοχών «κλινικά νεκρή». Τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα με την υποτίμηση του ρουβλίου από την κυβέρνηση.

Πρίν απο μερικές βδομάδες η οικονομία κτυπήθηκε άγρια από την κρίση στην Ασία και σώθηκε στο παραπέντε απο την κατάρρευση. Στο χρηματιστήριο της Μοσχας όπου οι τιμές των μετοχών έχουν πέσει 60% από την αρχή του χρόνου κυριαρχούσε και πάλιν ο πανικός.

Από την Μόσχα, ο πανικός απλώθηκε σε ολόκληρο τον κόσμο. Η Ρωσία χρωστά πάνω από 70 δις δολλάρια στις τράπεζες της Ευρώπης και της Αμερικής. Η κατάρρευση στη Ρωσία μπορεί να συμπαρασύρει ολόκληρο το παγκόσμιο τραπεζικό συστημα.

Η "σωτηρία" του πρώην πρωθυπουργού Κιριγιένγκο και της κυβέρνησης του ήρθε από το ΔΝΤ με δάνειο 22 δις δολλαρίων. Ωστόσο η ανάσα πού πήρε το χρηματιστήριο της Μόσχας μαζί και ο Κιριγιένκο και ο πρόεδρος Γέλτσιν κράτησε μόνο μερικές μέρες καθώς το νεό κύμα της κρίσης ήρθε να τους καλύψει.

Ο τελευταίος πανικός φανερώνει πόσο βαθιά είναι η οικονομική και κοινωνική αστάθεια στην Ρωσία.

Ο Γέλτσιν στράφηκε ξανά στον Τσερνομίρτιν, τον ανθρωπο πού είχε διώξει απο το αξίωμα του πρωθυπουργού πρίν απο μερικούς μήνες, για να βγάλει τα κάστανα από την φωτιά διορίζοντας τον ξανά πρωθυπουργό.

Αυτός με την σειρά του παζάρεψε μια συμφωνία με το Κομμουνιστικό Κόμμα του Ζουγκάνωφ όπου με αντίτιμο μεγαλύτερο κομμάτι από την κυβερνητική εξουσία η κοινοβουλευτική πλειοψηφία που ελέγχουν οι κομμουνιστές δεν θα βάλει εμπόδια στην διακυβέρνηση του Τσερνομίρτιν.

Η αντζέντα της άρχουσας τάξης προβλέπει νέα μετρα λιτότητας για τους εργαζόμενους πολλοί από τους οποίους δεν έχουν πληρωθεί εδώ και μήνες. Οι οικονομικοί στόχοι του υπουργείου Οικονομικών προβλέπουν μείωση στα ελλείματα του προϋπολογισμού στο μισό- να πέσουν από 5,6% του ΑΕΠ που είναι φέτος, στο 2,8% μέσα στο 1999 και αυτό σημαίνει περισσότερες περικοπες και ιδιωτικοποιήσεις.

Τα εισοδήματα των Ρώσων εργαζομένων έπεσαν 7% μόνο μέσα στο 1998. Πάνω από 30 εκατομμύρια ανθρωποι, σχεδόν το ένα τέταρτο του πληθυσμού, έχουν εισοδήματα κάτω από τον επίσημο κατώτατο μισθό που χρειάζεται κάποιος για να ζήσει. Ο μέσος όρος ζωής στη Ρωσία, την άλλοτε δεύτερη δεύτερη ισχυρότερη βιομηχανικά χώρα στο κόσμο έχει πέσει στα 58 χρόνια, στα επίπεδα της Ουγκάντα και των άλλων εξαθλιωμένων χωρών της Αφρικής.

Τα σχέδια της κυβέρνησης για καινούργια μέτρα λιτότητας σημαίνουν ακόμα μεγαλύτερη μιζέρια για τους εργαζόμενους. Σημαίνουν κλείσιμο σχολείων και νοσοκομείων και χιλιάδες νέους ανεργους.

Οι απέργίες και κιντοποιήσεις των εργαζομένων έχουν γίνει μόνιμο φαινόμενο στην Ρωσία τους τελευταίους μήνες.

Βασικό αίτημα των εργαζομένων είναι η καταβολή των καθυστερημένων μισθών. Πολλοί έχουν να πέρνουν μισθους ενός χρόνου.

Οι ανθρακωρύχοι, οι σιδηροδρομικοί, οι εργαζόμενοι στις εταιρίες πετρελαίου και φυσικού αερίου οι εργάτες της πολεμικής βιομηχανίας κατεβαίνουν ξανά και ξανά σε απεργίες διαρκείας, που συνεχίζονται κατα κανόνα για πολλές βδομάδες.

Ακόμα καθηγητές, γιατροί και άλλοι εργαζόμενοι στο δημόσιο κατεβαίνουν σε διαδηλώσεις για την διεκδίκηση των αιτημάτων τους.

Μέχρι τώρα οι κινητοποιήσεις αυτές ήταν μικρές. Ομως η κρίση και η αστάθεια που κυριεύει τώρα τη Ρωσία απειλεί να φουντώσει αυτές τις κινητοποιήσεις και να τις μετατρέψει σε ένα, πολύ πιο επικίνδυνο, πονοκέφαλο για την άρχουσα τάξη.

ΚΟΣΟΒΟ

Εθνικό ξεκαθάρισμα κάτω απο τα αδιάφορα βλέμματα των Δυτικών

Η εξέγερση του αλβανικού πληθυσμού του Κόσοβο φαίνεται να σβήνει καθώς οι δυνάμεις του Μιλόσεβιτς απλώνουν τον έλεγχο τους σ'ολόκληρη την περιοχή. Με επιδρομές, συλλήψεις, εκτελέσεις και καταστροφές ολόκληρων χωριών ο σερβικός στρατός και η αστυνομία έχουν διαλύσει όλα τα προπύργια του Απελευθερωτικού Στρατού των Αλβανών.

Πάνω από 2000 μαχητές του Απελυθερωτικού Στρατού έχουν συλληφθεί και εκατοντάδες σκοτώθηκαν στις μάχες. Οι πρόσφυγες από τα καταστραμένα χωριά φτάνουν τις 230.000 χιλίαδες. Πολλοί από αυτούς έχασαν την ζωή τους προσπαθώντας να διαφύγουν. Οσοι γλύτωσαν, επιβιώνουν μόλις και μετά βίας κάτω από άθλιες συνθήκες σε στρατόπεδα προσφύγων στην Αλβανία.

Πρόκειται για μία ακόμα επιχείρηση εθνικής εκκαθάρισης του Μιλόσεβιτς. Οι αλβανοί — αν και αποτελούν το 90% του πληθυσμού του Κόσοβο — υπόφεραν πάντα από τη στυγνή καταπίεση της σερβικής άρχουσας τάξης. Από το 1913, που η Αλβανία δημιουργήθηκε σαν ανεξάρτητο κράτος, εκατομμύρια αλβανοί αναγκάστηκαν παρά την θεληση τους να βρεθούν σαν μειονότητα στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Αν και αποτελούσαν την συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού του Κόσοβο δεν είχαν πρόσβαση σε οποιαδήποτε τοπική εξουσία.

Η σημερινή μαζική φυγή εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων από τα χωριά του Κόσοβο δεν είναι η πρώτη. Μισό εκατομμύριο αλβανοί αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν για να γλυτώσουν την τρομοκρατία του καθεστώτος στην περίοδο ανάμεσα στους δύο παγκόσμιους πολέμους, 195.000 τη δεκαετία του '50 κι άλλοι 200.000 το 1966. Ομως ούτε και η εξέγερση που άρχισε τον περασμένο Μάρτη είναι η πρώτη.

Το 1968 και το 1979 η πρωτεύουσα του Κόσοβο, Πρίστινα, κατακλύστηκε από μαζικές διαδηλώσεις εργατών και φοιτητών που κατάγγελναν την καταπίεση και ζητούσαν αυτονομία της περιοχής.

Η μεγαλύτερη έκρηξη ήρθε τον Απρίλη του 1981, όταν 19.000 μεταλλωρύχοι των ορυχείων Τρέπτσα κατέβηκαν σε απεργία και κατέλαβαν τις στοές, ενώ την ίδια ώρα χιλιάδες φοιτητές διαδήλωναν στην Πρίστινα. Το καθεστώς αντέδρασε με την κήρυξη στρατιωτικού νόμου και πάνω από 1000 διαδηλωτές και απεργοί δολοφονήθηκαν στο κύμα καταστολής που ακολούθησε.

Τον Φλεβάρη του 1989 ο Μιλόσεβιτς έστειλε τα τανκς στην Πρίστινα σκοτώνοντας 24 διαδηλωτές. Δυο χιλιάδες αλβανοί εργάτες φυλακίστηκαν, πάνω από 500 δάσκαλοι απολύθηκαν και μεγάλος αριθμός μαθητών αποβλήθηκε από τα σχολεία δια παντός. Η εθνικιστική εκστρατεία ενάντια στον αλβανικό πληθυσμό ήταν ο πρόλογος για τις εθνικές εκκαθαρίσεις στη Βοσνία και για το σφαγείο του πολέμου που ακολούθησε.

Η σημερινή εξέγερση των αλβανών δεν έπεσε από τον ουρανό. Τον Γενάρη του 1997 μετά το πάγωμα του πολέμου στην Βοσνία, η πρωτεύουσα της Σερβίας τρανταζόταν από καθημερινές μαζικές διαδηλώσεις. Στο ίδιο το Κόσοβο επικρατούσε αναβρασμός καθώς ο αλβανικός πληθυσμός βρήκε την ευκαιρία να διεκδικήσει ξανά «καθεστώς εθνικής αυτονομίας». Την ίδια ώρα οι μεταλλωρύχοι της Τρέπτσα απεργούσαν ενάντια στην απόφαση του Μιλόσεβιτς να ιδωτικοποιήσει τα μεταλλεία με ένα πραγματικό ξεπούλημα στην ελληνική επιχείρηση «Μητυληναίος ΑΕ»

Μετά την αποτυχία των «μετριοπαθών αλβανών εθνικιστών» ηγετών να εξασφαλήσουν παραχωρίσεις από τον Μιλόσεβιτς και μπροστά σε ένα νέο κύμμα τρομοκρατίας μια μεγάλη μερίδα του αλβανικού πληθυσμού στράφηκε πρός τον Απελευθερωτικό Στρατό που είχε ιδρυθεί το 1995 από μιά μικρή ομάδα «μαχητικών εθνικιστών».

Ομως η αλήθεια είναι ότι ούτε οι μετριοπαθείς ούτε οι ριζοσπάστες αλβανοί εθνικιστές πίστευαν ότι μπορούν να νικήσουν μόνοι τους τον Μιλόσεβιτς. Αυτο που έλπιζαν ήταν ότι θα κέρδιζαν την υποστήριξη της Δύσης και θα προκαλούσαν την επέμβαση των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ομως γρήγορα αποδείχθηκε πόσο μεγάλη αυταπάτη είναι να πιστεύει κανείς ότι οι μεγάλες δυνάμεις ενδιαφέρονται για τους καταπιεσμένους αλβανούς του Κόσοβο. Αντίθετα με τις πρώτες μαζικές κινητοποιήσεις στην Πρίστινα βάφτισαν τους διαδηλωτές τρομοκράτες και ζήτησαν να σταματήσουν οι κινητοποιήσεις για να αρχίσουν συνομιλίες ανάμεσα στον Μιλόσεβιτς και τον μετριοπαθή αλβανό εθνικιστή ηγέτη Ρουκόβα. Βέβαια ούτε κουβέντα για αναγνώριση του δικαιώματος των αλβανών του Κόσοβο για αυτοδιαθεση.

Η Μεγάλες Δυνάμεις αγνοούν τα δικαιώματα των αλβανών και την ίδια ώρα απειλούν με επέμβαση και κάνουν πολεμικές ασκήσεις στα σύνορα της Αλβανίας με την πρώην Γουγκοσλαβία. Το μόνο που εξυπηρετεί αυτή η πολιτική, είναι οι σκοπιμότητες των δυτικών κυρίαρχων τάξεων.

Απεναντι στη σφαγή στο Κόσοβο και την κυνική πολιτική των Δυτικών, το εργατικό κίνημα πρέπει να έχει μία ξεκάθαρη στάση. Είμαστε ενάντια σε κάθε ιμπεριαλιστική επέμβαση και υποστηρίζουμε το δικαίωμα των αλβανών του Κόσοβο να διεκδικήσουν ακόμα και την αυτοδιάθεση τους.

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ S

Μονομερής αφοπλ

Ο ελληνοκυπριακός τύπος σχολίασε την συνάντηση Κληρίδη - Σημίτη στην Αθήνα σαν μιά προσπάθεια για αλλαγή πλεύσης των δυό κυβερνήσεων στο κυπριακό.

Είναι ενδεικτικοί οι τίτλοι κάτω απο τους οποίους πρόβαλαν την συνάντηση: «αποπυραυλοποίηση του κυπριακού», «απεμπλοκή απο τους πυραύλους», Παρά το ότι κανένας κυβερνητικός επίσημος δεν δήλωσε δημόσια ότι θα αναβληθεί η θα ακυρωθεί η αγορά των S-300, εντούτοις όλοι θεωρούν βέβαιο ότι θα υπάρξει κάποια αναβολή.

Ο φιλοκυβερνητικός τύπος μάλιστα παρουσίασε αυτές τις εξελίξεις και το κοινό ανακοινωθέν που βγήκε στην Αθήνα και κάνει αναφορά στις παλιότερες προτάσεις του Κληρίδη για αποστρατικοποίηση, σαν στροφή σε μιά πιό διαλλαχτική και υποχωρητική στάση με στόχο την αποκλιμάκωση της έντασης που υπάρχει στο κυπριακό τους τελευταίους 10 μήνες.

Σε συνδιασμό μάλιστα με την δήλωση Ντεκτάς περί συνομοσπονδίας προσπαθούν να καλλιεργήσουν την εικόνα ότι ενώ η «δική» μας πλευρά κάνει ένα βήμα πίσω η τουρκική πλευρά κάνει ένα βήμα μπροστά και γίνεται πιο αδιάλλαχτη και απαιτητική.

Αδιέξοδο

Καμιά σχέση με την ειρήνη ή με κάποια διαλλαχτικότητα δεν έχει αυτή η αλλαγή πλεύσης. Στην πραγματικότητα Κληρίδης και Σημίτης προσπαθούν να βγούν απο το αδιέξοδο στο οποίο έχουν βρεθεί. Η παραγγελία των S-300 αντί να λειτουργήσει σαν μοχλός πίεσης προς την άλλη πλευρά, όπως υπολόγιζαν, έχει ματατραπεί σε μπούμερανγκ και οι πιέσεις έχουν στραφεί εναντίον τους με στόχο την μη εγκατάσταση τους.

Ετσι αποφάσισαν να κάνουν στροφή και να ρίξουν το βάρος τους στην προοπτική ένταξης στην Ε.Ε., που είναι το ισχυρότερο τους όπλο εναντίον της άλλης πλευράς. Με την ένταξη, και επικαλούμενοι το "κοινοτικό κεκτημένο" ελπίζουν να περάσουν πολλές απο τις θέσεις τους που σήμερα δεν δέχεται η άλλη πλευρά, όπως την ελεύθερη εγκατάσταση, το δικαίωμα περιουσίας, την μια κρατική οντότητα. Η αγορά των S-300 είχε δημιουργήσει αρκετά προβλήματα σ' αυτή τους την προσπάθεια και θέλουν να τα απαλλαγούν ελπίζοντας ότι τον Νιόβρη θ' αρχίσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις.

Παρόμοια ισχύουν και για τον Ντεκτάς. Η πρόταση για έναρξη διαπραγματεύσεων για συνομοσπονδία, παρά το ότι θεωρήθηκε σαν μια έκρηξη αδιαλλαξίας, στην ουσία είναι μια προσπάθεια για να βγεί και αυτός απο το αδιέξοδο στο οποίο βρέθηκε με την επιμονή του σε αναγνώριση της Τουρκικής Δημοκρατίας της βορείας Κύπρου και στη διακοπή της ενταξιακής πορείας της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ε.Ε. για ν' αρχίσει ο διάλογος. Οσο μπορεί, αυτό να χαρακτηριστεί σαν θετική εξέλιξη, άλλο τόσο μπορεί να χαρακτηριστεί και η στάση του Κληρίδη.

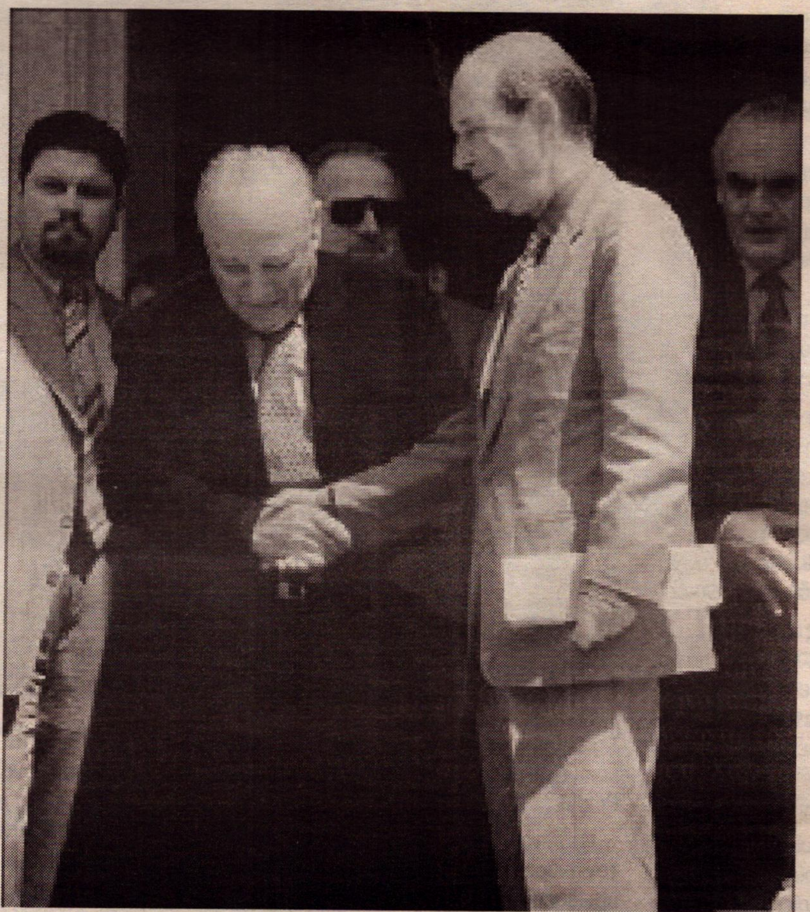

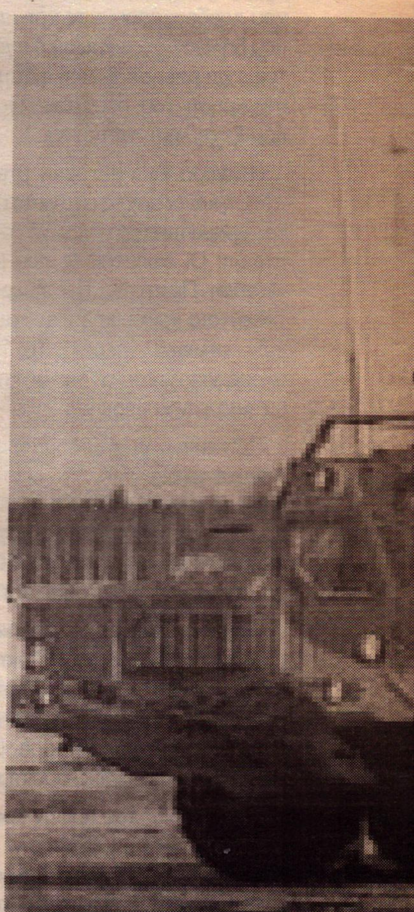

Στην πραγματικότητα και οι δυό πλευρές κάνουν διπλωματικούς ελιγμούς για να ξεφύγουν απο τα αδιέξοδα στα οποία έχουν οδηγηθεί και να ρίξουν την μπάλα στην άλλη πλευρά για ν' απαλλαγούν από τις πιέσεις που δέχονται. Ετσι πρέπει να δούμε αυτές τις εξελίξεις και όχι σαν κάποια έκρηξη διαλλαχτικότητας των Κληρίδη - Σημίτη ή των Ντεκτάς - Γιλμάζ.

Αντιδράσεις

Αυτή η αλλαγή στην πολιτική Κληρίδη - Σημίτη όμως επιβλήθηκε και απο έναν άλλο παράγοντα για τον οποίο κανείς δεν θέλει να κάνει αναφορά. Η εικόνα που καλιεργούν κυβέρνηση και ΜΜΕ εδώ και 18 μήνες, είναι οτι η αγορά των S-300 επιδοκιμάζεται απ' όλους και έχει μπεί στην καρδιά των ελλήνων και ιδιαίτερα των ελληνοκυπρίων. Αυτή την εικόνα προσπαθούσαν να επιβεβαιώσουν τα ΜΜΕ σε Ελλάδα και Κύπρο προβάλλοντας ότι οι μόνες αντιδράσεις που υπήρξαν για την πιθανή αναβολή ή μη εγκατάσταση των πυραύλων είναι σαν αυτές που έκφρασε ο Τάσος Παπαδόπουλος και άλλοι που ζήτησαν την παραίτηση Κληρίδη αν δεν φέρει τους πυραύλους.

Αυτή είναι μια ψεύτικη εικόνα. Μπορεί όταν εξαγγέλθηκε η παραγγελία των S-300 κάποιος κόσμος να είχε αυταπάτες ότι αυτό θα μπορούσε να έχει θετικά αποτελέσματα, ότι δηλαδή οι εξοπλισμοί μπορεί να λειτουργήσουν αποτρεπτικά και να φέρουν τελικά την ειρήνη αλλά σήμερα που φάνηκε ότι η εξαγγελία της αγοράς των πυραύλων όχι μόνο δεν έφερε την ειρήνη αλλά έχει προκαλέσει μεγαλύτερη ένταση και απειλεί να οδηγήσει σε ένα νέο πόλεμο, τα πράγματα έχουν αλλάξει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι δημοσκοπήσεις που έγιναν όταν παραγγέλθηκαν οι S-300 έδειχναν ότι ενα ποσοστό κοντά στο 95% των ελληνοκυπρίων ήταν υπέρ της αγοράς. Παρόμοιες δημοσκοπήσεις που έγιναν ένα χρόνο αργότερα έδειχναν ότι αυτό το ποσοστό είχε πέσει στο 80%. Οι πιό πρόσφατες δημοσκοπήσεις έδειχναν αυτό το ποσοστό να κατεβαίνει στο 64%. Και βέβαια αυτά τα ποσοστά με δεδομένο τον τρόπο που μπαίνουν οι ερωτήσεις σε αυτές τις δημοσκοπήσεις για να σπρώξουν τον κόσμο να πεί αυτά που θέλουν.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον όμως παρουσιάζει μια παρόμοια δημοσκόπηση που έγινε στην Ελλάδα και δημοσιεύτηκε στον «Φιλελεύθερο» στίς 5 Αυγούστου. Εδειξε ότι μόνο ένα 54% των ελλήνων είναι υπέρ της εγκατάστασης των S-300. Σε ερώτηση, αν σε περίπτωση σύγκρουσης της Ελλάδας με γειτονική χώρα θα πολεμούσαν με ενθουσιασμό, μόνο ενα 52% απάντησε θετικά. Ενα 28% θα πολεμούσε επειδή είναι υποχρεωμένο και το υπόλοιπο 20%, που ας σημειωθεί λείπει απο την έρευνα, μπορούμε να υποθέσουμε ότι δεν έδειξε καθόλου ενθουσιασμό για να πολεμήσει. Σε άλλη ερώτηση για το τι είδους συμπαράσταση πρέπει να δώσει η Ελλάδα στη Κύπρο σε περίπτωση σύγκρουσης με τη Τουρκία, 28% απάντησε ότι πρέπει να δώσει στρατιωτική βοήθεια σε πολεμικό υλικό, 21,5% οτι πρέπει να στείλει στρατεύματα, και μόνο ενα 14% τάχθηκε υπερ της επέκτασης των συγκρούσεων με την Τουρκία και σε άλλα μέτωπα. Το υπόλοιπο 34% μάλιστα τάσσεται υπέρ διπλωματικών χειρισμών και προσφυγής στον ΟΗΕ.

Ειναι φανερό οτι η «καθολική» αποδοχή των S-300 και του «Δόγματος» μέσα στους απλούς ανθρώπους δεν είναι καθόλου δεδομένη. Ούτε ο Σημίτης, ούτε ο Κληρίδης μπορούν να αγνοούν αυτό τον παράγοντα.

Ο λογαριασμός

Οι αντιδράσεις των εργαζομένων προς τις επιλογές του Κληρίδη και τους S-300 είναι σίγουρο ότι θα αυξάνονται όσο θα καλούνται να πληρώσουν τον λογαριασμό. Τα 600 εκατομμύρια λίρες που λέγεται οτι θα στοιχίσουν οι πύραυλοι είναι ένα τεράστιο ποσό που θα πρέπει να προστεθεί στ' άλλα 1500 εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν τα τελευταιά δέκα χρόνια για εξοπλιστικά προγράμματα. Η λιτότητα και οι περικοπές για να εξασφαλιστούν αυτά τα ποσά απειλούν με διάλυση, τον τομέα της δημόσιας υγείας, της Παιδείας, και της κοινωνικής πρόνοιας. Πολλές φορές έχουν κινητοποιηθεί οι εργαζόμενοι τα τελευταία χρόνια ενάντια σε αυτή τη πολιτική της Κυβέρνησης ζητώντας προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών, εκπαιδευτικών και πολλά άλλα.

Είναι σίγουρο ότι το εθνικιστικό κλίμα που είχε δημιουργηθεί αρχικά με την εξαγγελία της αγοράς των S-300 και που βοήθησε τον Κληρίδη να κερδίσει τις εκλογές έχει αδυνατίσει.

Ηδη η κυβέρνηση πέρασε μια αρκετά δύσκολη περίοδο τους τελευταίους μήνες και δέχτηκε μια σημαντική ήττα με την αποτυχία της να περάσει το φορολογικό πακέτο που θα της εξασφάλιζε 150 εκ. το χρόνο. Τα ίδια δύσκολοι προβλέπονται και οι επόμενοι μήνες αφού όλα τα μέτωπα που έχει ανοίξει με την εργατική τάξη παραμένουν ανοιχτά, ιδιωτικοποιήσεις, απαγόρευση απεργιών, πάγωμα μισθών και προσλήψεων στο δημόσιο, κατάργηση ΑΤΑ.

Είναι χαρακτηριστικό ακόμη ότι και την αύξηση της «έκτακτης εισφοράς για την άμυνα» που επέβαλαν, για να την περάσουν χρειάστηκε να κάνουν ειδική συνεδρία της Βουλής μέσα στο καλοκαίρι και να περιμένουν μέχρι να εξασφαλίσουν τη συμφωνία όλων των κομμάτων. Κάτι που τελικά πέτυχαν αφου τη δέχτηκε και το ΑΚΕΛ ζητώντας απλά να είναι κλιμακωτή.

Εργατικοί αγώνες

Πολλοί εργαζόμενοι σήμερα καταλαβαίνουν ότι μια μείωση των πολεμικών εξοπλισμών, όπως μια απόφαση για ακύρωση των S-300 θα μείωνε την ένταση και θα απομάκρυνε τον κίνδυνο μιας νέας πολεμικής αναμέτρησης.

Δεν πρέπει να έχουμε όμως καμμιά αυταπάτη ότι οι Κληρίδης και Ντεκτάς ή τα γεράκια του πολέμου όπως την Ολμπραϊτ και τον Χόλμπρουκ που έχουν αιματοκυλήσει τη Βοσνία και ρίχνουν βόμβες σε αμάχους στο Σουδάν και το Αφγανιστάν μπορούν να φέρουν τον αφοπλισμό και πολύ περισσότερο την ειρήνη. Δεν πρέπει να παρασυρόμαστε απο τους ελιγμούς που κάνουν. Το μόνο που νοιάζει τις άρχουσες τάξεις των δυό πλευρών είναι να προωθήσουν τα συμφέροντα τους, να εξασφαλίσουν την κυριαρχία τους στη περιοχή και τον έλεγχο τους πάνω στη Κύπρον.

Οι μόνοι που μπορούν να παλέψουν με ειλικρίνεια για την ειρήνη, είναι αυτοί που δεν έχουν κανένα συμφέρον απο τους ανταγωνισμούς των αρχουσών τάξεων δηλαδή οι εργαζόμενοι και των δυό πλευρών.

Γιά να γίνει αυτό χρειάζεται μια πολιτική που να χτίζει την εμπιστοσύνη και τη φιλία ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους των δυό πλευρών. Που να δείχνει ότι εμείς δεν έχουμε καμιά σχέση με τα πολεμοκάπηλα σχέδια της «δικής μας» πλευράς. Γι αυτό σήμερα χρειάζεται να πούμε ένα ξεκάθαρο όχι στους S-300 και τους πολεμικούς εξοπλισμούς, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Αυτό είναι το καλύτερο μήνυμα που μπορούμε να στείλουμε στους τουρκοκύπριους και τούρκους εργαζόμενους. Αυτή είναι η καλύτερη βοήθεια που μπορούμε να τους δώσουμε στους δικούς τους αγώνες που κανουν ενάντια στους εξοπλισμούς και τις εθνικιστικιστικές εκστρατείες της δικής «τους» άρχουσας τάξης.

Σ' αυτούς τους αγώνες των εργατών στην Ελλάδα, την Τουρκία και τη Κύπρο βρίσκεται η προοπτική της ειρήνης.

Ντίνος Αγιομαμίτης

-300

λισμός

Η παραγγελία των S-300 ούτε την ειρήνη ούτε την προοπτική συμφωνίας στο κυπριακό έφερε πιο κοντά. Αντίθετα απομάκρυνε τις πιθανότητες συμφωνίας και έφερε τον κίνδυνο πολέμου πιο κοντά. Γι αυτό θα πρέπει να παραιτηθεί ο Κληρίδης και όχι γιατί δεν θα τους φέρει, αν τελικά δεν τους φέρει.

1500 εκατομμύρια λίρες σπαταλήθηκαν για εξοπλισμούς

Με τα 1500 εκατομμύρια λίρες που ξοδεύτηκαν τα 10 τελευταία χρόνια για εξοπλισμούς θα μπορούσε:

- Να χτιστεί, να εξοπλιστεί και στελεχωθεί το νέο νοσοκομείο Λευκωσίας

- Να εξοπλιστούν και να στελεχωθούν πλήρως τα νοσοκομεία Παφου, Λεμεσού και Λάρνακας που υπολειτουργούν.

- Να εξασφαλιστούν τα φάρμακα για τους καρδιοπαθείς, καρκινοπαθείς και άλλους στους οποίους παρατηρούνται ελλείψεις.

- Να χτιστεί η Πανεπιστημιούπολη και η φοιτητική εστία.

- Να εξασφαλιστεί η δωρεάν φοίτηση σε όλους τους φοιτητές μέχρι και τα μεταπτυχιακά.

- Να χτιστούν νέα σχολεία, να προσληφθούν εκπαιδευτικοί σε όλες τις βαθμίδες απο προδημοτική μέχρι Λύκειο, ώστε να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών στο μισό τουλάχιστο απ' ότι είναι σήμερα.

- Να γίνουν δρόμοι και ανισόπεδοι κόμβοι για να μήν σκοτώνεται ο κόσμος.

- Να αντικατασταθούν οι φθαρμένοι αγωγοί του νερού για να σταματήσουν οι διαρροές και η σπατάλη και να προστατευτεί η υγεία του κόσμου.

- Να γίνουν αξιοπρεπή γυροκομεία για να μην πεθαίνουν οι ηλικιωμένοι κάθε φορά που ανεβαίνει ή κατεβαίνει η θερμοκρασία.

Ολ' αυτά θα μπορούσαν να γίνουν με τα 1500 εκατομμύρια και θα περίσευαν και αρκετά απο αυτά.

Τι λενε οι Σοσιαλιστες

Ποιοί είναι οι πραγματικοί τρομοκράτες

Σαν «πράξεις αυτοάμυνας» χαρακτήρισε η Υπουργός Εξωτερικών Μαντλίν Ολμπράιτ, τις φονικές επιδρομές των αμερικάνων στο Σουδάν και το Αφγανιστάν, λιγες μερες μετά τις επιθέσεις ισλαμικών οργανώσεων στις πρεσβείες των ΗΠΑ στη Κένυα και στην Τανζανία και στο αμερικάνικο εστιατόριο «Πλάνετ Χόλιγουντ».

Οι περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις επικρότησαν τους αμερικάνικους βομβαρδισμούς σαν επίθεση κατά της τρομοκρατίας. Ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Τονι Μπλέρ, μάλιστα, δήλωσε: «*Οι τρομοκράτες σε όλο το κόσμο γνωρίζουν οτι οι δημοκρατικές κυβερνήσεις θα δράσουν αποφασιστικά για να προλάβουν τα μοχθηρά εγκληματά τους*».

Δολοφονικές επεμβάσεις

Ποιοί είναι όμως οι πραγματικοί τρομοκράτες στο κόσμο που έχουν διαπράξει τα πιο μοχθηρά εγλήματα;

Είναι οι ίδιες οι ΗΠΑ που για δεκαετίες οργανώνουν ανατροπές κυβερνήσεων και σφαγές εκατομμυρίων ανθρώπων. Το 1973, πριν τριάντα ακριβώς χρόνια η ΣΙΑ ανέτρεψε τον Σαλβατόρ Αλιέντε στη Χιλή και έφερε μια δικτατορία που δολοφονούσε χιλιάδες αριστερούς και συνδικαλιστές. Οταν τελίωσε ο πόλεμος στο Βιετνάμ, το 1975, υπήρχαν δύο εκατομμύρια νεκροί βιετναμέζοι.

Στη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, ναρκοθέτησαν όλα τα λιμάνια της Νικαράγουα, βυθίζοντας τη χώρα στη πείνα. Η επέμβαση των ΗΠΑ στον Παναμά, με στόχο την ανατροπή του πρώην σύμμαχου τους, Νοριέγα, κόστισε 10.000 ζωές. Στο πόλεμο στο Κόλπο βομβάρδισαν καταφύγια δολοφονώντας εκατοντάδες αμάχους ενω στους βομβαρδισμούς στο δρόμο προς τη Μπάρσα δολοφόνησαν πάνω απο 120 χιλιάδες ιρακινούς που αποχωρούσαν απο το Κουβέϊτ. Το ίδιο δολοφονική ήταν καί η εισβολή στη Σομαλία το 1993, από στρατιωτικές βάσεις που βρίσκονταν στη γειτονική Κένυα.

Στην Μέση Ανατολή στηρίζουν τον άλλο τρομοκράτη της περιοχής, το Ισραήλ, με 6,5 δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο, ενώ συνεχίζει και σήμερα τις φονικές επιδρομές ενάντια στους Παλαιστινίους καί στα γύρω κράτη. Ακόμα και στη Σαουδική Αραβία, τον πιστό σύμμαχο των ΗΠΑ, φουντώνει η αγανάκτηση, καθώς χιλιάδες πεζοναύτες που υποτίθεται ότι θα αποχωρούσαν μετά τον πόλεμο στο Κόλπο, βρίσκονται ακόμα εκεί.

Πρώην σύμμαχοι

Οι ΗΠΑ στήριξαν στρατιωτικά καί οικονομικά αντιδραστικές οργανώσεις οπως τη Ρενάμο στη Μοζαμβίκη και την Ουνιτά στην Αγκόλα. Αλλά και οι σημερινοί τους στόχοι ήταν όλοι «πρώην σύμμαχοι» τους.

Η κυβέρνηση του Σουδάν χαρακτηρίζεται απο τον Κλίντον σαν μια συμμορία απο «παράφρονες ισλαμιστές». Ομως οι ΗΠΑ ήταν αυτές που στήριξαν οικονομικά και στρατιωτικά τις σουδανικές κυβερνήσεις ακόμα και όταν κυριαρχούσαν σε αυτές οι ισλαμιστές. Οταν η κυβέρνηση του Σουδάν αρνήθηκε να τους υποστηρίξει στην ιμπεριαλιστική επέμβαση στο Κόλπο ενάντια στο Ιράκ, αποφάσισαν να τους τιμωρήσουν διακόπτοντας κάθε βοήθεια, βυθίζοντας το λαό του Σουδάν μέσα στην πείνα.

Τα ίδια καί στο Αφγανιστάν. Ο Κλίντον θεωρεί υπεύθυνο για τις βόμβες στις πρεσβείες των ΗΠΑ, καί σαν τον «υπ΄αριθμό ένα δημόσιο έχθρο» τον πολυεκατομμυριούχο Οσάμα Μπίν Λάντεν. Ομως οι ΗΠΑ στήριξαν τον Μπίν Λάντεν καί τον βοήθησαν να στήσει τους Ταλιμπάν, την φανατική ισλαμική οργάνωση του Αφγανιστάν. Μετά την εισβολή της πρώην ΕΣΣΔ στο Αφγανιστάν, για τα επόμενα δέκα χρόνια οι ΗΠΑ έδωσαν 3 δισεκατομμύρια δολάρια για να εξοπλίσουν τις ισλαμικές ομάδες που πολεμούσαν τους Ρώσους. Πράκτορες της ΣΙΑ «δίδαξαν» τους νεαρούς στρατιώτες του Μπίν Λάντεν μεθόδους για να ανατινάζουν μεγάλα κτίρια.

Μετά την κατάληψη της Καμπούλ απο τους Ταλιμπάν οι ΗΠΑ έλπιζαν οτι θα σταθεροποιούσαν τη περιοχή και θα επέτρεπαν να χτιστούν αγωγοί που θα έφερναν τα τεράστια αποθέματα πετρελαίου καί φυσικού αεριού που βρίσκονται στη χώρα, στο Πακιστάν καί απο εκεί στον Ινδικό Ωκεανό. Μονο όταν οι Ταλιμπάν άρχισαν να φέρνουν αντιρρήσεις, οι ΗΠΑ άλλαξαν στάση καί τους κατηγορούν σαν κομμάτι της «παγκόσμιας ισλαμικής απειλής» καί σαν προστάτες του Μπίν Λάντεν.

Ισλαμικά κινήματα

Ποιά πρέπει να είναι λοιπόν η στάση των σοσιαλιστών απέναντι σε αυτά τα κινήματα; Από την μιά αρνούμαστε να ταχθούμε με τις κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστών. Καταγγέλουμε την υποκρισία καί τις επεμβάσεις τους, που δεν γίνονται για να απαλλάξουν το κόσμο από τους τρομοκράτες αλλά για να στηρίξουν τα δικά τους συμφέροντα.

Τα ισλαμικά κινήματα από την άλλη μπορεί να είναι ένας πόλος συσπείρωσης για το θυμό του κόσμου σ΄αυτές τις χώρες, ενάντια στους ιμπεριαλιστές καί τα ντόπια στηρίγματα τους, αλλά δεν μπορούν να δώσουν καμιά διέξοδο. Η ηγεσία και η ραχοκοκκαλιά αυτών των οργανώσεων αποτελείται απο εκπροσώπους της άρχουσας τάξης όπως είναι ο Μπίν Λάντεν και στηρίζονται απο αντιδραστικά καθεστώτα όπως του Ιραν και της Σαουδικής Αραβίας. Ακόμα χειρότερα, αυτά τα ίδια τα κινήματα στρέφουν το θυμό του κόσμου σε συντηρητικές κατευθύνσεις, όπως την επαναφορά του φερετζέ στις γυναίκες, την καταπίεση των ομοφυλόφιλων.

Η απάντηση βρίσκεται στους ταξικούς αγώνες της τεράστιας εργατικής τάξης των αραβικών χωρών καί όχι στη κάλπικη φρασεολογία των ισλαμιστικών οργανώσεων. Η πραγματική σύγκρουση με τον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση δεν μπορεί να γίνει με αντιδραστικές ουτοπίες, και τρομοκρατικές ενέργειες που λειτουργούν σαν άλλοθι των ιμπεριαλιστών να βομβαρδίζουν άμαχους, αλλά μαζί με τους εργάτες στην πάλη για το σοσιαλισμό.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Η ταξική ενότητα σπάζει το μύθο των "προνομιούχων"

Ο Χριστοδούλου, σε πρόσφατες δηλώσεις του, προσπαθεί για άλλη μια φορά να παρουσιάσει τους εργαζόμενους στο δημόσιο σαν «υπεράριθμους» και το κρατικό μισθολόγιο «υπέρογκο».

Επιτιθεται ενάντια στους εργαζόμενους στο δημόσιο, δηλαδή στα νοσοκομεία, τα ταχυδρομεία, στις κοινωνικές υπηρεσίες και τις αλλες κυβερνητικές δουλειές και προσπαθεί να τους παρουσιάσει σαν «αργόσχολους» και «υπεράριθμους» με υπερπρονόμια και παράλογους και ηγεμονικούς μισθούς που «απομιζούν» τον κρατικό προυπολογισμό και αδειάζουν τα κρατικά ταμεία. Αυτές οι χυδαιότητες και τα χοντρά ψέματα δεν είναι η πρώτη φορά που ακούγονται απο υπουργούς της κυβέρνησης Κληρίδη.

Είναι ένας μύθος που προβάλουν πιό έντονα κάθε φορά που οι δημόσιοι διεκδικούν αυξήσεις ή άλλα αιτήματα, αλλα ταυτόχρονα αποτελεί και την αιχμή του δόρατος της επιθεσης της κυβέρνησης ενάντια στους εργαζόμενους στο δημοσιο και τον ημικρατικό τομέα. Μιας επίθεσης ενάντια στο πιό οργανωμένο και δυνατό κομμάτι της εργατικής τάξης.

Η κυβέρνηση χρησιμοποιεί αυτά τα επιχειρήματα για να διασπάσει την εργατική τάξη και να απομονώσει τους δημόσιους και να στρέψει τον κόσμο ενάντια τους. Προσπαθεί να κτυπήσει το πιο οργανωμένο και δυνατό κομμάτι της εργατικής τάξης, να βάλει χερι στις κατακτήσεις του και να ανοίξει το δρόμο για να βάλει συνολικά χέρι και στην υπόλοιπη εργατική τάξη.

Χοντρά ψέματα

Προσπαθεί να παραπλανήσει τους εργαζόμενους ότι τάχα με αυτά προστατεύει τον φορολογούμενο. Το τί «προστασία» μας δίνει ομως το ξέρουμε πολύ καλά. Αυτή η κυβέρνηση είναι που αύξησε την «εισφορά για την άμυνα», το χαράτσι των εξοπλισμών απο το 2% στο 3% και άρπαξε περισσότερα απ' οποιαδήποτε αύξηση πήρε οποιοσδήποτε κλάδος εργαζομένων. Αυτή η κυβέρνηση είναι που κατέθεσε το φορομπηχτικό πακέτο στην Βουλή. Μας κοροϊδεύει, δεν χρειαζόμαστε τετοια «προστασία».

Τα ελλείματα δεν τα δημιούργησαν οι μισθοί των δημοσίων αλλά η κυβέρνηση με τους εξοπλισμούς της και τα εκατομμύρια που μοιράζει απλώχερα στους ξενοδόχους και τους βιομήχανους. Τα σκάνδαλα οπως αυτο με τις προσηνενοημένες υπερτιμολογήσεις των προσφορών απο κατασκευαστικές εταιρίες είναι καθημερινά στις εφημερίδες για να μας θυμίζουν που πηγαίνουν τα εκατομμύρια που πληρώνουμε σαν φόρους.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο δεν είναι ούτε υψιλόμισθοι ούτε αργόσχολοι, ουτε υπεράριθμοι. Τέτοιοι είναι κάτι τύποι σαν τους κυβερνητικούς αξιωματούχους, που ο ίδιος ο Κληρίδης διόρισε σαν «συμβούλους» και αυτοί είναι που παίρνουν ηγεμονικούς μισθούς σαν «αντάλαγμα» της υποστήριξης που του πρόσφεραν στις εκλογές.

Παραπλανούν τον κόσμο οτι οι δημόσιοι υπάλληλοι ξέπερνούν τις 35.000 σε αριθμό. Μέσα στους δημόσιους, λογαριάζουν τους μπάτσους και τους στρατιωτικούς που είναι πραγματικά και υπεράριθμοι και αχρείαστοι. Οι εργαζόμενοι στη δημόσια υπηρεσία το '97 ήταν μόνο 13.269 σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Μικτής επιτροπής του Υπουργείου Οικονομικών και της ΠΑΣΥΔΥ. Σε μια σειρά απο κλάδους όπως στα νοσοκομεία και το γραφείο ευημερίας υπάρχει για χρόνια έλλειψη προσωπικού.

Ακόμα η τεράστια πλειοψηφία των εργαζομένων στο δημόσιο, με εξαίρεση τους μπάτσους και τους στρατιωτικούς, εργάζονται στην κλιμακα Α2-Α5-Α7 δηλαδή ξεκινούν απο τις 400 λιρες τον μήνα ακάθαρτα για φτάσουν στις 800 λιρες μετα απο 20 χρόνια υπηρεσίας.

Οι πραγματικοί προνομιούχοι

Κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να παρασυρτεί απο τους μύθους του Χριστοδούλου. Το μόνο πραγματικό χάσμα που υπάρχει είναι ανάμεσα στους εργαζόμενους και στα αφεντικά. Οι μόνοι πραγματικοί προνομιούχοι είναι οι εργοδότες, οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες, οι ξενοδόχοι που παίρνουν πραγματικά τεράστια ποσά και μάλιστα χωρίς να κάνουν καμιά παραγωγική εργασία.

Αυτοί είναι και οι μόνοι που οφελούνται απο την διάσπαση της εργατικής τάξης τάχα σε «προνομιούχους» και μη, σε ανδρες και γυναίκες, σε ντόπιους και ξένους εργάτες.

Αν οι εργοδότες και η κυβέρνηση περάσουν μεσα απ' αυτη την επίθεση, την διάσπαση ανάμεσα στους εργαζόμενους, αυτό θα κτυπήσει οχι μόνο τους εργαζόμενους στο δημόσιο και τον ημικρατικό τομέα, αλλά ολόκληρη την εργατική τάξη. Αν καταφέρουν να κτυπήσουν τις κατακτήσεις του πιό δυνατού κομματιού της εργατικής τάξης, αυτό θα αδυνατίσει ολόκληρο το συνδικαλιστικό κίνημα.

Αν όμως οι εργαζόμενοι στο δημόσιο καταφέρουν να σπάσουν την πολιτική της κυβέρνησης για παγοποίηση των μισθών, τότε ανοίγει ο δρόμος και για τους εργάτες του ιδιωτικού τομέα να τους χρησιμοποιήσουν σαν παράδειγμα για να κερδίσουν αυξήσεις. Η ΑΤΑ κερδίθηκε απο τους κυβερνητικούς εργάτες και έτσι άνοιξε ο δρόμος να την κερδίσουν και οι άλλοι κλάδοι.

Γι'αυτό χρειάζεται η ενότητα και η εργατική αλληλεγγύη ανάμεσα στους εργαζόμενους. Οταν οι εργοδότες και η κυβέρνηση κτυπουν ένα κομμάτι της εργατικής τάξης πρέπει να βρίσκουν μπροστά τους ολόκληρη τη τάξη.

Νίκος Αγιομαμίτης

Διοικητικό προσωπικό Πανεπιστημίου

Ενότητα και δράση θα φέρει τη νίκη

Σε δυναμικά μέτρα αναγκάστηκε να καταφύγει το διοικητικό προσωπικό του Πανεπιστήμιου διεκδικώντας τη συμμετοχή του στις πρυτανικές εκλογές. Κατέβηκε σε 24ωρη απεργία την 1η του Σεπτέμβρη και σε εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω απο τη Βουλή.

Η κυβέρνηση είχε υποσχεθεί οτι θα ικανοποιούσε αυτό το αίτημα του διοικητικού προσωπικού και ετοίμασε μάλιστα σχετικό νομοσχέδιο με το οποίο τους έδινε τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις πρυτανικές εκλογές σε ποσοστό 8%. Βέβαια η κυβέρνηση Κληρίδη που έχει δημιουργήσει παράδοση στο να δίνει και να αθετεί υποσχέσεις, ακολούθησε και εδώ την ίδια τακτική. Καθηστερεί να καταθέσει το σχετικό νομοσχέδιο με κίνδυνο το διοικητικό προσωπικό να μήν προλάβει να πάρει μέρος στις εκλογές που είναι σ' ένα μήνα.

Δυστυχώς το διοικητικό προσωπικό είναι χωρισμένο σε δυό συντεχνίες, την ΣΥΠΠΑΚ και την ΠΑΣΥΔΥ και μόνο η πρώτη συμμετείχε στην απεργία. Η ΠΑΣΥΔΥ όχι μόνο δεν συμμετείχε αλλά απείλησε τα μέλη της με μέτρα, αν πάρουν μέρος στην απεργία. Αυτό είναι ένα πρόβλημα που οι εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο θα πρέπει να το ξεπεράσουν μέσα απο την συνεργασία των δυό συντεχνιών, τις κοινές συνελεύσεις και τη κοινή δράση.

Για να κερδίσουν τα αιτήματα τους που δεν περιορίζονται μόνο στο θέμα της συμμετοχής στις εκλογές αλλά αφορά και άλλα ζητήματα, οπως ταμεία και συνθήκες δουλειάς χρειάζεται όχι μόνο να εντατικοποιήσουν τον αγώνα τους αλλά να προσπαθήσουν να τον συνδέσουν και με άλλα κομμάτια που αυτή τη στιγμή κινητοποιούνται στο Πανεπιστήμιο, όπως τους μεταπτυχιακούς φοιτητές που αρνούνται να πληρώσουν δίδαχτρα.

Το αίτημα του διοικητικού προσωπικού του Πανεπιστήμιου είναι απόλυτα δικαιολογημένο και θα πρέπει να βρεί την συμπαράσταση όχι μόνο των φοιτητών αλλα και των άλλων εργαζομένων που παλεύουν ενάντια στη πολιτική της λιτότητας, των περικοπών και του ετσιθελισμού της κυβέρνησης στην εκπαίδευση.

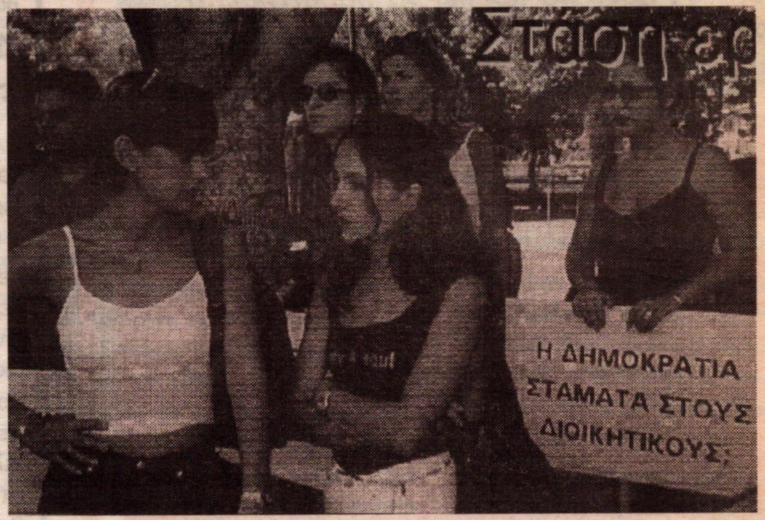

Οι μηχανικοί ξεκινούν απεργία διαρκείας

Οι μηχανικοί στα γκαραζ των εισαγωγέων αυτοκινήτων, έχουν αποφασίσει απεργία διαρκείας απο τις 8 του Σεπτέμβρη . Παλεύουν για την ανανέωση της συλλογικής σύμβασης η οποία εληξε εδω και εννέα μήνες.

Οι εργοδότες ροκάνισαν τον χρόνο, σε ατέλειωτες διαπραγματεύσεις χωρίς να έχουν κάνει καμιά ουσιαστική υποχώρηση στα αιτήματα των μηχανικών τα οποία είναι μάλιστα πολύ χαμηλά.

Οι μηχανικοί ζητούν αυξηση 3,75 σ, μια μέρα αύξηση στις ετήσιες άδειες και κατοχήρωση του πασχαλινού φιλοδωρήματος το οποίο οι εταιρίες έκοψαν πέρυσι.

Η ανοχή η οποία έδειξαν οι ηγεσίες των συντεχνιών στην κοροϊδία των εταιριών, αλλα και η πολιτική τους για καθορισμό των αιτημάτων με χαμηλά και δήθεν «λογικά» αιτήματα, έθρεψαν την αδιαλλαξία της εργοδοσίας. Οι εταιρίες κοστολογούν για αλλη μια φορά φέτος την μείωση του ωραριου στις 38 ωρες, αίτημα το οποίο κερδίθηκε πριν μερικά χρόνια και αρνούνται να δώσουν αλλες αυξήσεις.

Οι μηχανικοί παρόλα αυτά εχουν κάθε διάθεση να παλέψουν για να σπάσουν την αδιαλλαξία και το τσαμπουκά των αφεντικών που εντατικοποιούν τους ρυθμούς δουλείας και θέλουν να βάλουν χέρι στις κατακτήσεις τους.

Σ'αυτό τον αγώνα δεν πρέπει να μείνουν μόνοι χρειάζεται η συμπαράσταση κάθε εργαζόμενου και πάνω απ'ολα η απεργία συμπαράστασης των εργαζομένων στα γραφεία των γκαράζ. Αν και η συμβαση τους είναι ξεχωριστή και αυτοί παλεύουν για τα ίδια αιτήματα ενάντια στον ίδιο εργοδότη. Γι'αυτό χρειάζεται η αμεση κινητοποίηση τους.

Ετσι μπορούν να παραλύσουν κάθε εργασία, να σταματήσουν τις πωλήσεις και να κτυπήσουν αμεσα και ουσιαστικά τα κέρδη των εταιριών και να αναγκάσουν τα αφεντικά να υποχωρήσουν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Όχι άλλη αναμονή απεργία τώρα!

Από τον περασμένο Μάρτη που έληξε η συλλογική σύμβαση 17,000 ξενοδοχοϋπαλλήλων οι συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ επιδιώκουν τώρα το ξεκαθάρισμα στο θέμα της ανανέωσής της.

Οι αρχικές θέσεις του εργοδοτικού συνδέσμου ΠΑΣΥΞΕ ήταν η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, ενώ ΠΕΟ και ΣΕΚ που σχημάτισαν κοινό μέτωπο στη διεκδίκηση των αιτημάτων τους, αποφάσισαν να προχωρήσουν σε λήψη δυναμικών μέτρων. Από την άλλη πλευρά ο Υπουργός Εργασίας υποστηρίζει την ειρηνική διευθέτηση ανανέωσης των συμβάσεων, επικαλούμενος "τις καταστροφικές επιπτώσεις στη ξενοδοχειακή βιομηχανία και στην εθνική οικονομία" αν δημιουργηθεί εργατική σύγκρουση.

Οι απαράδεκτες θέσεις του ΠΑΣΥΞΕ που όχι μόνο δεν δέχεται κανένα αίτημα των ξενοδοχοϋπαλλήλων αλλά ζητά απο πάνω και κατάργηση κεκτημένων ωφελημάτων, έφεραν την αντιπαράθεση στην ξενοδοχειακή βιομηχανία και το εργατικό αδιέξοδο.

Αρχικά ο νέος εργοδοτικός σύνδεσμος ΣΤΕΚ, που εκπροσωπεί ιδιοκτήτες ξενοδοχείων 4 και 5 αστέρων διαπραγματεύεται με τις συντεχνίες και ενώ είχε συμφωνήσει, μετά υπαναχώρησε ξανά. Η στάση του ΠΑΣΥΞΕ ήταν απο την αρχή αρνητική και δεν έδειξε καμιά διάθεση να υποχωρήσει απο τις απαράδεχτες απαιτήσεις του. Συνένοχη των εργοδοτών είναι και η κυβέρνηση Κληρίδη που τους ενθαρύνει αφού ο Ρολάνδης δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να κινδυνολογεί για την καταστροφή της τουριστικής βιομηχανίας και να ρίχνει ευθύνες στις συντεχνίες των ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Απο την άλλη οι ηγεσίες των συντεχνιών άφησαν να περάσει ανεκμετάλλευτη η τουριστική περίοδος που θα μπορούσαν να πιέσουν πολύ πιο αποτελεσματικά τους ξενοδόχους και εξαγγέλουν μέτρα τώρα που έφυγαν οι τουρίστες και ήδη κάποια ξενοδοχεία ετοιμάζονται να κλείσουν για το Χειμώνα και έχουν αρχίσει οι απολύσεις ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Δεν είναι τυχαίο που ο ΠΑΣΥΞΕ απειλεί με λοκ-άουτ ενώ αποφάσισε ακόμη να αποδεσμεύσει τους ξενοδόχους μέλη του να διαπραγματευθούν χωριστά ο καθένας με τις συντεχνίες τη συλλογική σύμβαση του προσωπικού τους. Μ' αυτή τη στάση προσπαθεί να σπάσει την αντίσταση των εργατών και να αναγκάσει τις συντεχνίες να τρέχουν να κάνουν ξεχωριστές διαπραγματεύσεις για το καθε ξενοδοχείο.

Γι' αυτό οι συντεχνίες δεν πρέπει να παίξουν το παιχνίδι των κεφαλαιοκρατών για κλείσιμο συμφωνίας που αφορά μόνο μέρος των ξενοδοχοϋπαλλήλων, αλλά να κρατήσουν τα αιτήματά τους μέχρι το τέλος για όλους γενικά τους εργαζομένους στα ξενοδοχεία. Η απόφαση για επιλεχτικές απεργίες σε όσα ξενοδοχεία δεν δέχονται να ανανεώσουν τη σύμβαση το μόνο που πετυχαίνει είναι να σπάσει το μέτωπο των εργατών. Κάτι που θα βλάψει ιδιαίτερα τους εργαζόμενους σε μονάδες που είναι πιο ανοργάνωτοι και αδύνατοι.

Αντίθετα εκείνο που χρειάζεται σήμερα είναι γενική απεργία σε όλα τα ξενοδοχεία. Μόνο έτσι μπορεί να αξιοποιηθεί η συλλογική δύναμη και ενοτητα των εργαζομένων ώστε να αναγκαστεί ο ΠΑΣΥΞΕ να κάνει πίσω.

Τελικά φαίνεται όμως, οτι ακόμη και αυτές τις επιλεχτικές απεργίες αποφάσισαν να τις αναστείλουν, οι ηγεσίες των συντεχνιών.Οι ξενοδοχοϋπάλληλοι θα πρέπει να πάρουν οι ίδιοι πρωτοβουλίες και μέσα απο τις γενικές συνελεύσεις τους να δεσμεύσουν τους γραφειοκράτες ώστε να μην κάνουν πίσω.

Άντρη Ρούδας

ΑΡΧΗ ΛΙΜΕΝΩΝ

Οι εργαζόμενοι αμετακίνητοι!

Στη διάρκεια του καλοκαιριού και ενώ πολλοί εργαζόμενοι βρίσκονταν σε διακοπές, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής Λιμένων ανακοίνωσε την πρόθεση του να μεταφέρει τα κεντρικά γραφεία της Αρχής απο τη Λευκωσία στη Λεμεσό.

Είναι ξεκάθαρο ότι μεθοδεύεται η αποδυνάμωση των εργαζόμενων της ΑΛΚ. Γιατί η μεταφορά των γραφείων στη Λεμεσό θα σημαίνει αναπόφευκτα ότι ένας μεγάλος αριθμός συνάδελφων θα οδηγηθεί σε "εθελοντική", "πρόωρη αφυπηρέτηση" - δηλ. στην απόλυση και την ανεργία!

Δεν θα είναι καθόλου εύκολο - για να δώσουμε ένα μόνο παράδειγμα - για τους εργαζόμενους γονείς να ξεκινούν για τη δουλειά η ώρα 6 το πρωί, μιάμιση ώρα προτού φύγουν τα παιδία για το σχολείο και να επιστρέφουν στο σπίτι δυόμισι ώρες μετά που θα έχουν σχολάσει, δηλ. στις 4 το απόγευμα (και τις Πέμπτες η ώρα 7.30 το βράδυ). Η διεύθυνση ποντάρει σε αυτές τις δυσκολίες που θα δημιουργήσει. Διότι στόχος της μέσα απο τη μετακίνηση των γραφείων απο τη μια πόλη στην άλλη είναι η δραστική μείωση των θέσεων εργασίας. Και εκεί όπου μια θέση θα πρέπει υποχρεωτικά να πληρωθεί, θα γίνεται με πολύ χειρότερο μισθό.

Αυτό που μεθοδεύεται είναι η διάλυση της Αρχής Λιμένων και το ξεπούλημα της - με "ευνοϊκούς όρους" - στους ιδιώτες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι ναυτιλιακές εταιρίες, ο Σύνδεσμος Αδειούχων Αχθοφόρων καθώς επίσης και οι ναυτικοί πράκτορες που ορέγονται την αγορά των λιμανιών εδρεύουν όλοι τους στη... Λεμεσό.

Απεργία

Σε συνέλευση των εργαζόμενων στα τέλη Αυγούστου τονίστηκε η ανάγκη να ενημερωθούν οι συνάδελφοι που εργάζονται στα λιμάνια της Λεμεσού και της Λάρνακας κόντρα στην άποψη των συντεχνιακών έμμισθων που υποστήριξαν ότι δεν ενδιαφέρει τους εργαζόμενους στα λιμάνια η μεταφορά των γραφείων στη Λεμεσό.

Όχι μόνο ενδιαφέρει άμεσα όλους τους εργαζόμενους της ΑΛΚ αλλά και όλους τους εργαζόμενους στους άλλους ημικρατικούς οργανισμούς που σήμερα απειλούνται με ιδιωτικοποίηση - Κυπριακές Αερογραμμές, ΑΤΗΚ, ΑΗΚ, Μαρίνα Λάρνακας, κλπ.

Η κυβέρνηση και το Δ.Σ. της Αρχής Λιμένων θα παραιτηθούν απο τα σχέδια μετακίνησης των γραφείων και της ιδιωτικοποίησης της ΑΛΚ μόνο όταν βρεθούν αντιμέτωποι με ένα οργανωμένο και δυνατό σύνολο εργαζομένων.

Στη συνέλευση μας έγινε καθαρό ότι είναι αναγκαίο οι συντεχνίες να υποστηρίξουν στην πράξη τον αγώνα που έχουμε να διεξάγουμε και όχι απλά να χρονοτριβούν σε ατελείωτες συνεδριάσεις με τον υπουργό Συγκοινωνιών και το Δ.Σ.

Είναι φανερό ότι μόνο όταν εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι αναλάβουμε την πρωτοβουλία θα κάνουμε βέβαιο ότι θα κερδίσουμε τον αγώνα.

Χρειάζεται να καλεστούν άμεσα συνελεύσεις για να ενημερωθούν όλοι οι συνάδελφοι στα λιμάνια. Να στείλουμε απο τώρα το μήνυμα με μια προειδοποιητική απεργία ότι αν τολμήσουν να πάρουν απόφαση για μετακίνηση των γραφείων θα κλείσουμε τα λιμάνια μέχρι τη νίκη.

Η κυβέρνηση και το Δ.Σ. της Αρχής Λιμένων μόνο αυτή τη γλώσσα καταλαβαίνουν.

Κούλλα Αρέστη
Υπάλληλος
Αρχής Λιμένων

ΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ

Ν' απογειωθούν τ' απεργιακά μέτρα

Στα τέλη του Ιούλη η διεύθυνση των Κυπριακών Αερογραμμών (Κ.Α.) προσπάθησε να διασπάσει τους εργαζόμενους στις Κ.Α. κάνοντας μια ξεπουλημάτική συμφωνία με μια απο τις 4 συντεχνίες που υπάρχουν στην εταιρεία.

Η ηγεσία της ΣΥΝΥΚΑ ΣΕΚ δέχτηκε ένα εφ' άπαξ ποσό 325.000 λιρών για τα μέλη της με αντάλλαγμα να μην διεκδικήσει αύξηση των μισθών που είναι πάγιο αίτημα όλων των συντεχνιών. Η διεύθυνση στην προσπάθεια να ιδιωτικοποιήσει τις Κ.Α. έχει περάσει στην επίθεση με τον Στρατηγικό Σχέδιο "Απογείωση 2000" το οποίο είναι δήθεν για την επιβίωση και τον εκσυγχρονισμό της εταιρείας. Στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο απο την μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων χτυπώντας κεκτημένα όπως το ωράριο, την ΑΤΑ, τις συλλογικές συμβάσεις και τις αυξήσεις.

Γι' αυτό η αγανάκτηση που προκάλεσε στις άλλες συντεχνίες είναι απόλυτα δίκαιη. Αλλά δεν είναι αρκετή να σταματήσει τις επιθέσεις της εταιρείας. Ούτε η λύση βρίσκεται στο να κάνουν διαφορετικά παζαρέματα κάθε μια συντεχνία ξεχωριστά με την εταιρεία. Αυτό που μπορεί να σταματήσει τις επιθέσεις της διεύθυνσης είναι η ίδια η δράση των εργαζόμενων. Οι προειδοποιήσεις του Ρολάνδη ότι "εμάς πρωτίστως μας ενδιαφέρει ο τουρισμός και οι συνέπειες θα είναι για όλους μας" είναι ψέμα. Είναι για τα κέρδη των ξενοδόχων και των Κ.Α. που ανησυχεί η κυβέρνηση κι εκεί είναι και το αδύνατο σημείο που μπορούμε να τους χτυπήσουμε.

Αυτό που χρειάζεται δεν είναι η αναστολή των απεργιών όπως έγινε στις 23-26 Ιουλίου αλλά η κλιμάκωση τους σε διαρκείας. Το επιχείρημα ότι η κοινή γνώμη δεν είναι με το μέρος των πιλότων μπορεί ν' αλλάξει γιατί η κοινή γνώμη εδώ και πολύ καιρό είναι ενάντια στην πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της λιτότητας της κυβέρνησης.

Οι εργαζόμενοι σε όλους τους χώρους δουλειάς έχουν συμφέρον να δουν την κυβέρνηση να χάνει απο μια απεργία των πιλότων που παλεύει για αεροπλάνα που πετάνε με ασφάλεια. Έχουν συμφέρον να χάσει η κυβέρνηση που δωρίζει εκατομμύρια λίρες στους βιομηχάνους και τους ξενοδόχους αλλά την ίδια στιγμή κόβει τους μισθούς μας. Είναι γι' αυτό που οι εργαζόμενοι στις Κ.Α. μπορούν να κερδίσουν.

Δέσποινα Καραγιάννη

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

100 Χρόνια απο τη γέννηση του Λόρκα

Τον Ιούνη συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη γέννηση του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα, του μεγαλύτερου σύγχρονου ποιητή της Ισπανίας. Ο Λόρκα βρήκε μαρτυρικό θάνατο τον Αύγουστο του 1936 στα χέρια των φασιστών του Φράνκο.

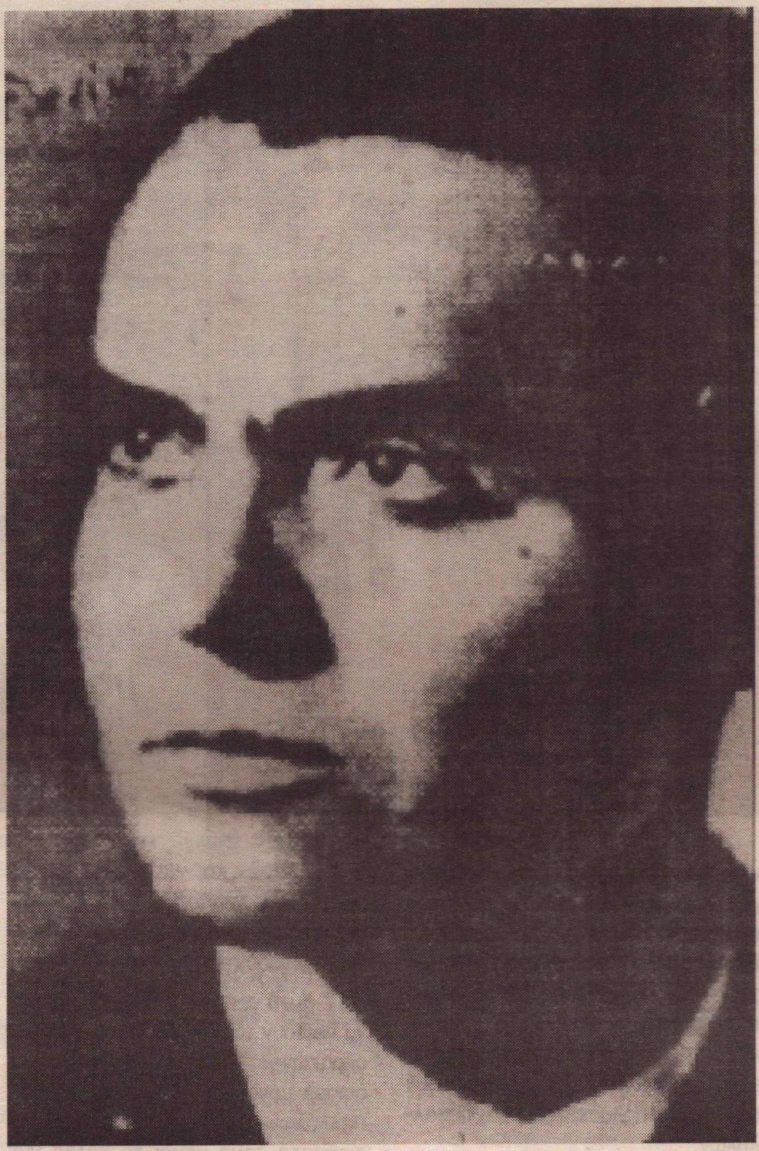

Αυτή η επέτειος πέρασε σχεδόν απαρατήρητη εδώ, παρόλο που τα έργα του έχουν μεταφραστεί και έχουν μελοποιηθεί από γνωστούς συνθέτες. Στην Ισπανία όμως προκάλεσε πολιτικό σεισμό. Η δεξιά κυβέρνηση, με μεγάλη υποκρισία «τίμησε» τον Λόρκα, χωρίς καμμιά αναφορά στο ότι ήταν σοσιαλιστής και ομοφυλόφιλος ή στο ότι δολοφονήθηκε από τους φασίστες φρανκιστές (από τους οποίους αρκετοί βρίσκουν ακόμα στέγη στο κυβερνόν Λαϊκό Κόμμα).

Ο Λόρκα γεννήθηκε τον Ιούνη του 1898 στο χωριό Φουέντε Βακέρος, κοντά στη Γρανάδα, στην επαρχία της Ανδαλουσίας. Ο πατέρας του ήταν ένας ευκατάστατος κτηματίας, γεγονός που έδωσε στον Λόρκα τη δυνατότητα να σπουδάσει φιλολογία και νομικά. Ομως οι μεγάλες του αγάπες ήδη από την εφηβεία ήταν η μουσική και η ποίηση.

Το περιβάλλον της ιδιαίτερης πατρίδας του Λόρκα σημάδεψε το έργο του. Η Ισπανία των αρχών του αιώνα ήταν μια από τις πιο φτωχές και η πιο καθυστερημένη χώρα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η κοιλάδα γύρω από τη Γρανάδα ήταν μια από τις πιο εύφορες περιοχές της χώρας, αλλά ταυτόχρονα η περιοχή με τις πιο συντηρητικές δομές και τις μεγαλύτερες ταξικές ανισότητες. Ο Λόρκα επηρεάστηκε από όλη τη φτώχεια που έβλεπε γύρω του, πράγμα που φαίνεται και μέσα από αρκετά από τα έργα του.

Σουρρεαλισμός

Στα 1919, ο Λόρκα πηγαίνει στη Μαδρίτη για να συνεχίσει τις σπουδές του. Τότε γνωρίζει τις ιδέες του σουρρεαλισμού, που ήταν η μια μεγάλη επιρροή στα έργα του.

Η άλλη, ήταν η πολιτιστική παράδοση της Ανδαλουσίας. Μέχρι τα τέλη του 15ου αιώνα εκεί κυριαρχούσαν οι Αραβες, με τη θαυμάσια αρχιτεκτονική τους, την ποίηση και τη λογοτεχνία και τα προηγμένα αρδευτικά συστήματα. Η ισπανική άρχουσα τάξη και η Καθολική Εκκλησία, προσπαθούσαν να εξαφανίσουν αυτή την παράδοση γιατί μισούσαν την ιδέα ότι οι μουσουλμάνοι είχαν φτιάξει ένα πολιτισμό ανώτερο από όλες τις απόψεις. Αντίθετα, ο Λόρκα λάτρευε τη μουσουλμανική κουλτούρα της Γρανάδα.

Τα θεατρικά του έργα, αντλούν τα θέματά τους από τη θέση της Γυναίκας στη συντηρητική κοινωνία της νότιας Ισπανίας. Ο «Ματωμένος Γάμος» (1933), μιλάει για μια βεντέτα, η «Γέρμα» (1934) για μια γυναίκα που δεν μπορεί να κάνει παιδιά, και το κορυφαίο του δράμα «Το Σπίτι της Μπερνάντα Αλμπα» (1936) είναι μια ιστορία καταπιεσμένης σεξουαλικότητας και ταξικών διακρίσεων.

Εξέγερση

Το 1931 η μοναρχία ανατρέπεται και εγκαθιδρύεται η δημοκρατία που όμως δε λύνει κανένα από τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα: οι εργάτες συνεχίζουν να μαστίζονται από την ανεργία και την φτώχεια, στην ύπαιθρο οι αγρότες ζουν σε φριχτές συνθήκες και η γη εξακολουθεί να βρίσκεται συγκεντρωμένη στα χέρια των μεγαλοκτηματιών. Ξεκινάει μια περίοδος έντονης ταξικής πόλωσης και το εργατικό κίνημα και η αριστερά δυναμώνουν.

Ο Λόρκα δεν ήταν ενταγμένος σε κανένα πολιτικό κόμμα, αλλά ήταν συνδεδεμένος με την αριστερή πτέρυγα του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Οι πολιτικές του ιδέες συνοψίζονται με τον καλύτερο τρόπο στην δήλωσή του: «Θα είμαι πάντα με τη μεριά αυτών που δεν έχουν τίποτα.» Στα μέσα της δεκαετίας του '30 είναι επικεφαλής ενός φοιτητικού θεατρικού ομίλου, του Μπαράκα, που τριγυρνάει χωριά και πόλεις δίνοντας παραστάσεις από το κλασσικό και σύγχρονο ρεπερτόριο. Οπου περνάει, σκορπάει κύματα ενθουσιασμού στον κόσμο. Ιδιαίτερα όταν παίζει το έργο «Φουέντε Οβεχούνα» του Λόπε δε Βέγκα που εξιστορεί μια αγροτική εξέγερση στη μεσαιωνική Ισπανία.

Δολοφονία

Το 1936, μετά την εκλογική νίκη του Λαϊκού Μετώπου, το εργατικό κίνημα και οι αγρότες μπαίνουν δυναμικά στο προσκήνιο. Το πρόγραμμα της κυβέρνησης δεν έχει τίποτα το ριζοσπαστικό, όμως ο ενθουσιασμός και η αυτοπεποίθηση που γεννάει η εκλογική νίκη στις μάζες των εργατών και των αγροτών σπέρνουν τον τρόμο στην άρχουσα τάξη. Στις 19 Ιούλη ο στρατηγός Φράνκο, επικεφαλής του στρατού εξαπολύει το πραξικόπημά του, που πυροδότησε τον εμφύλιο πόλεμο.

Ο Λόρκα είναι από τα πρώτα θύματα της βάρβαρης φασιστικής τρομοκρατίας που εξαπολύθηκε στις περιοχές που κατέλαβαν τα στρατεύματα του Φράνκο. Τον Αύγουστο του '36 αποφασίζει να επιστρέψει από την Μαδρίτη στην Γρανάδα. Η πόλη είχε καταληφθεί από τους φασίστες που είχαν χρησιμοποιήσει μέχρι και αεροπλάνα για να συντρίψουν την αντίσταση στις εργατικές συνοικίες.

Ο Λόρκα συλλαμβάνεται από τους φασίστες της Φάλαγγας, και εκτελείται όπως εκατοντάδες άλλοι εκείνες τις μέρες. Το σώμα του πετάχθηκε σε ένα άγνωστο τάφο και δεν βρέθηκε ποτέ. Ομως, τα ποιήματά του και τα θεατρικά του έργα έγιναν σύμβολο για την αντιφασιστική πάλη σε όλο τον κόσμο.

Δέσποινα Μαύρου

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

9/9: Ολομελιακή συνεδρία της οργάνωσης

16/9: Ποιά είναι η λύση του Κυπριακού;
23/9: Η Οργανωση συμμετέχει στην εκδήλωση έιρήνης

30/9: Χιλή- το αιματοβαμένο τέλος του κοινοβουλευτικού δρόμουυ

Πυρηνας Καϊμακλιου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

9/9: Ολομελιακή συνεδρία της οργάνωσης

15/9:Η πάλη ενάντια στον εθνικισμό

22/9: Θρησκεία, εκκλησία και επιχειρήσεις

29/9:Ιδιωτικοποιήσεις

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

9/9: Ολομελιακή συνεδρία της οργάνωσης

17/9: Ειναι απαραίτητη η βία για ν' αλλαξει η κοινωνία

23/9: Η Οργανωση συμμετέχει στην εκδήλωση έιρήνης

1/10: Κυπριακό πρόβλημα εθνικό ή ταξικό

Πυρηνας Λυκαβητου

Συνεδριαζει κάθε Τετάρτη στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

9/9: Ολομελιακή συνεδρία της οργάνωσης

16/9: Πως χάθηκε η ρωσική επανάσταση

23/9: Η Οργανωση συμμετέχει στην εκδήλωση έιρήνης

30/9: Τσε- Μυθος και πραγματικότητα

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Πεμτη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

9/9: Ολομελιακή συνεδρία της οργάνωσης στη Λευκωσία

18/9: Ποιός φταίει για τη βία στην οικογένεια

23/9: Η Οργανωση συμμετέχει στην εκδήλωση έιρήνης

25/9: Εκπαίδευση στο καπιταλισμό

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12

ΟΝΟΜΑ ____________________

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Καύσωνες, πλημμύρες, καταστροφές

ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Πενήντα εννιά άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας του παρατεταμένου καύσωνα που είχαμε φέτος το καλοκαίρι. Η ζέστη του Ιουλίου, με θερμοκρασία πάνω απο 38 βαθμούς για 21 μέρες, σε συνδυασμό με την υγρασία - έφτασε το 90% στις παραλιακές πόλεις - δημιούργησε σοβαρά προβλήματα κύρια σε ηλικιωμένους και βρέφη και όσους υποφέρουν απο καρδιολογικά και αναπνευστικά προβλήματα.

Φταιει όμως ο "καύσωνας δολοφόνος" όπως έγραφαν οι εφημερίδες ή μήπως είναι η φύση ο ένοχος για το ότι πέθαναν τόσοι άνθρωποι;

Όχι! Ούτε το ένα ισχύει, ούτε το άλλο. Ένοχη είναι η κυβέρνηση που δεν δίνει δεκάρα για τη ζωή και τις συνθήκες διαβίωσης των απλών εργαζομένων. Τα στοιχεία δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία.

Η πλειοψηφία των θυμάτων - περισσότεροι απο τους μισούς νεκρούς - ήταν φτωχοί πρόσφυγες των συνοικισμών Τσιακκιλερού, Κόκκινες και Ζήνωνα στη Λάρνακα.

Οι συνοικισμοί αυτοί ήταν οι πρώτοι που χτίστηκαν με πολύ φτηνά υλικά. Για 23 χρόνια ζούνε σ' αυτούς άνθρωποι κάτω απο άθλιες συνθήκες: χαμηλοτάβανα παραπήγματα, με αμιαντότσιγκους για σκεπή και γυμνό μπετόν για πάτωμα, "όπως τις Κεντρικές Φυλακές" δήλωσε ένας πρόσφυγας.

Η κυβέρνηση "προθυμοποιήθηκε" μετά τον καύσωνα να στείλει μερικούς ανεμιστήρες. Το πρόβλημα όμως της αφόρητης ζέστης δεν είναι ούτε φετινό ούτε άγνωστο για τους αρμόδιους. Κάθε καλοκαίρι οι παράγκες μετατρέπονται σε φούρνους και αυτοί που ζούνε μέσα ψήνονται σαν κοτόπουλα.

Ο υπ. Υγείας, Χρ. Σολωμής, προσπάθησε να συγκαλύψει τις ελλείψεις στις ιατρικές υπηρεσίες που αδυνατούσαν ν' ανταποκριθούν στις κλήσεις και τα εκατοντάδες περιστατικά στα νοσοκομεία ενώ ο ψηλός απολογισμός των νεκρών απο θερμοπληξία έγινε είδηση στο εξωτερικό. Επί πλέον, ο Σολωμής θέλοντας να καλύψει την εγκληματική αδιαφορία της κυβέρνησης απέναντι στους πρόσφυγες των συνοικισμών δήλωσε πως: **"Οι νεκροί λόγω του καύσωνα στην πλειοψηφία τους ήταν ηλικιωμένοι που αντιμετώπιζαν διάφορα προβλήματα με τα παλιά, κανένα νεαρό άτομο δεν πέθανε".** *Με άλλα λόγια, όσοι πέθαναν θα πέθαιναν έτσι κι αλλιώς σύντομα!*

Μέσα σ' αυτή τη δήλωση συμπυκνώνεται ολόκληρος ο κυνισμός και η χυδαία προκλητικότητα της κυβέρνησης Κληρίδη απέναντι σε κάθε απλό εργαζόμενο.

Απο το 1992 μπήκαν μπροστά τα σχέδια για την αναδόμηση συνοικισμών για το κτίσιμο 960 κατοικιών για να μετακινηθούν οι πρόσφυγες. Μετά απο έξι χρόνια έχουν κτιστεί 249 κατοικίες μόνο. Η αναδόμηση των συνοικισμών Τσιακκιλερού και Κόκκινων που υπολογίζεται να στοιχίσει 20 εκατομμύρια λίρες θα τελειώσει σε 5-6 χρόνια.

Η κυβέρνηση όμως βρίσκει λεφτά για να δίνει στους βιομήχανους, στους τραπεζίτες, στους ξενοδόχους και για εξοπλισμούς. Εκατοντάδες εκατομμύρια λίρες έχουν κάνει φτερά με τα σκάνδαλα προσφορών για την κατασκευή δημόσιων έργων. Εκατομμύρια λίρες δόθηκαν "δώρο" στους καπιταλιστές για "επίσπευση" έργων όπως το στρατιωτικό αεροδρόμιο στην Πάφο. Εκατομμύρια λίρες χάνονται απο φοροαπαλλαγές της τεράστιας περιουσίας της Εκκλησίας και τα προνόμια της.

Όμως η κυβέρνηση δεν βρίσκει λεφτά για να τερματίσει το δράμα 4000 προσφύγων με την επίσπευση της στέγασης τους.

Οι θάνατοι απο τον καύσωνα δεν είναι αποτέλεσμα του ότι ο καιρός 'τρελάθηκε' αλλά συνέπεια των συνειδητών επιλογών και προτεραιοτήτων της κυβέρνησης.

Είναι ακόμα μια απόδειξη ότι η πολιτική της λιτότητας και το τσεκούρεμα των δημόσιων και κοινωνικών δαπανών είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Όμως η απάντηση στη λιτότητα και τις περικοπές μπορεί να έλθει μόνο απο τις μαζικές κινητοποιήσεις των ίδιων των εργαζομένων για μεγαλύτερες δαπάνες για έργα υποδομής, για αυξήσεις στα μεροκάματα, λεφτά για κατοικίες και όχι για τους κερδοσκόπους Σιακόλα, Παρασκευαίδη και Ζιβανάρη.

Το φαινόμενο του θερμοκηπίου

Το φετινό καλοκαίρι ανακηρύχθηκε σαν το πιο "καυτό" των τελευταίων 130 χρόνων σε παγκόσμιο επίπεδο, σηματοδοτώντας παράλληλα, μια γενικότερη αλλαγή στο κλίμα του πλανήτη με ακραία καιρικά φαινόμενα και απότομες αλλαγές.

Πολλοί άνθρωποι έχασαν την ζωή τους. Ιδιαίτερα, άτομα με καρδιακά και αναπνευστικά προβλήματα. Νεκρούς είχαμε όχι μόνο στη Κύπρο αλλα και στην Ελλάδα. Μόνο στην Θεσσαλονίκη οι νεκροί έφτασαν τους 30.

Στην Αμερική και στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης το κύμα καύσωνα ανάγκασε τις κυβερνήσεις να σημάνουν κατάσταση συναγερμού, ιδιαίτερα στις μεγαλουπόλεις που αντιμετωπίζουν προβλήματα με την ρύπανση της ατμόσφαιρας.

Στην Κίνα χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους απο τις πλημμύρες και εκατομμύρια έμειναν άστεγοι. Παρόμοιες καταστροφές προκάλεσαν και οι πλημμύρες στο Μπαγκλαντές.

Ο φετινός Ιούλιος ήταν ο πιο ζεστός μήνας σε ολόκληρο τον πλανήτη αφότου εμφανίστηκαν οι πρώτες αξιόπιστες στατιστικές για τη θερμοκρασία, το 1880. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Εθνικού Κέντρου για τους Ωκεανούς και την Ατμόσφαιρα (NOAA) των ΗΠΑ, ενώ η μέση θερμοκρασία του Ιουλίου δεν ξεπερνά τους 15,8 βαθμούς Κελσίου, η μέση θερμοκρασία στη Γη το φετινό Ιούλιο έφτασε τους 16,5 βαθμούς.

Σύμφωνα με άλλη μελέτη αμερικανών περιβαλλοντολόγων τα χρόνια 1997, 1995 και 1990 ήταν τα θερμότερα στον πλανήτη απο τον 15ο αιώνα μέχρι σήμερα.

Σχεδόν όλοι οι επιστήμονες και οι περισσότερες κυβερνήσεις πιστεύουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε κλιματολογικές μεταβολές ενδεικτικές των πρώτων αρνητικών επιπτώσεων του "φαινομένου του θερμοκηπίου".

Όλοι συμφωνούν πως η πρωταρχική αιτία που προκαλεί την αύξηση των εκπομπών των "αερίων του θερμοκηπίου", όπως είναι το διοξείδιο του άνθρακα (CO_2) εντείνοντας έτσι το φαινόμενο, είναι η βιομηχανία και οι συγκοινωνίες.

Όμως οι ηγέτες του κόσμου αρνούνται να πάρουν όλα εκείνα τα απαραίτητα μέτρα για αντιμετώπιση του προβλήματος. Αντί να σχεδιάσουν την διάσωση του περιβάλλοντος και να σταθούν εμπόδιο στις καταστροφικές μέθοδες των μεγάλων επιχειρήσεων αφήνουν το περιβάλλον έρμαιο των δυνάμεων της αγοράς.

Οι καιρικές συνθήκες του φετινού καλοκαιριού, αποτελούν συνέχιση των κλιματικών αλλαγών που παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια στον πλανήτη με ασυνήθιστα καιρικά φαινόμενα που εμφανίζονται με μεγαλύτερη ένταση και ακατάστατα.

Πέρσι είχαμε τις πλημμύρες και τους τυφώνες σε διάφορες περιοχές της αμερικανικής ηπείρου και ασυνήθιστες ξηρασίες σε χώρες όπως το Βόρνεο και την Ινδονησία όπου οι πυρκαγιές στις αχανείς δασικές εκτάσεις μαίνονταν για εβδομάδες. Στη Παπούα Νέα Γουινέα τον περασμένο μήνα 6000 άνθρωποι πνίγηκαν απο το παλιρροιακό κύμα ενώ δεκάδες χωριά εξαφανίστηκαν.

Σαν αιτία αυτών των φαινομένων θεωρήθηκε το Ελ Νίνιο - που είναι οι μεταβολές των καιρικών συνθηκών πάνω απο το νότιο Ειρηνικό λόγω της μετατόπισης των ρευμάτων του ωκεανού - ένα φαινόμενο που επαναλαμβάνεται κάθε λίγα χρόνια. Όμως οι επιπτώσεις του Ελ Νίνιο γίνονται ακόμα πιο έντονες εξαιτίας του φαινομένου του θερμοκηπίου.

Τα τελευταία χρόνια η θερμοκρασία της Γης συνεχίζει να ανεβαίνει χωρίς κανένας να γνωρίζει με βεβαιότητα κατά πόσο αυτό αποτελεί ένα προσωρινό φαινόμενο ή μια μόνιμη κλιματική μεταβολή.

Υπάρχουν άμεσες και πρακτικές λύσεις που μπορούν να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις απο το φαινόμενο του θερμοκηπίου που όμως αν δεν εφαρμοσθούν το μέγεθος της οικολογικής καταστροφής που θα προκληθεί θα είναι ανυπολόγιστο.

Οι μεταβολές της τάξης του μισού ή ενός βαθμού στη μέση θερμοκρασία της Γης μπορεί να φαίνονται μικρές όμως είναι πάρα πολύ σημαντικές. Η αύξηση της θερμοκρασίας θα σημαίνει και άνοδο της στάθμης της θάλασσας απο το λιώσιμο των πάγων με αποτέλεσμα να καταληφθούν απο τη θάλασσα χώρες όπως η Ολλανδία και το Μπαγκλαντές. Οι επιπτώσεις στη γεωργία θα είναι δραματικές αφού η απορύθμιση του κλιματικού συστήματος μπορεί να προκαλέσει σε κάποιες περιοχές του πλανήτη καταρρακτώδεις βροχές και πλημμυρικά φαινόμενα, αλλού παρατεταμένους καύσωνες και μεγάλες περιόδους ξηρασίας και αλλού περιόδους με πολύ κρύο.

Πολλές άλλες καταστροφές που συνεπάγονται αυτές οι κλιματικές μεταβολές δεν μπορούν ούτε να προβλεφθούν αφού το κλίμα είναι ένα πολύπλοκο σύστημα όπου μικρές αλλαγές στο καιρό σε μια περιοχή του πλανήτη μπορούν να προκαλέσουν μεγάλες και απρόβλεπτες επιπτώσεις σε άλλες.

Φαίδωνας Βασιλειάδης

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο κόσμος γίνεται περισσότερο ζεστός, με όλους τους κινδύνους που συνεπάγονται. Όλοι παραδέχονται ότι στην αλλαγή των κλιματικών συνθηκών έχει συμβάλει αποφασιστικά το «φαινόμενο του θερμοκηπίου», ενώ και η επίδραση του «Ελ Νίνιο» χειροτέρεψε τα πράγματα.

Τον περασμένο μήνα υποβλήθηκε στον Λευκό Οίκο έκθεση για το περιβάλλον όπου υπογραμμίζεται ότι τα αέρια του θερμοκηπίου που παράγονται από "ανθρώπινες δραστηριότητες" προκαλούν άνοδο της θερμοκρασίας με δραματικές συνέπειες για το μέλλον του πλανήτη.

Μήπως όμως τα προβλήματα του περιβάλλοντος και οι τρομαχτικές καταστροφές που μας απειλούν προέρχονται γενικά απο ΚΑΘΕ ανθρώπινη δραστηριότητα; Μήπως αυτά τα οικολογικά προβλήματα είναι τόσο τρομερά που δεν μπορούν να λυθούν εκτός και αν όλοι μας κυκλοφορούμε με ποδήλατα ή οργανώσουμε τη ζωή μας όπως έκαναν οι άνθρωποι πριν μερικές χιλιετίες;

Υπάρχουν απλές και ορθολογικές λύσεις εύκολα εφαρμόσιμες που μπορούν να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις απο το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Χρειάζεται όμως σχεδιασμός και διεθνής συνεργασία. Σημαίνει ότι η αγροτική οικονομία όπως και η βιομηχανία πρέπει να απελευθερωθούν απο το τρελοκομείο της αγοράς.

Υπάρχει η τεχνολογία που μπορεί να κάνει πιο "καθαρή" την παραγωγή ενέργειας απο άνθρακα. Τα εργοστάσια θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τεχνολογίες που μειώνουν την εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα και άλλων ρύπων.

Μια σχεδιασμένη και ορθολογική ενεργειακή πολιτική μπορεί μακροπρόθεσμα να σημάνει την χρησιμοποίηση άλλων πηγών ενέργειας, όπως την ηλιακή, την αιολική, την ενέργεια των κυμάτων, και την εγκατάλειψη του άνθρακα ή του πετρελαίου. Όμως καμιά κυβέρνηση δεν αφιερώνει ουσιαστικούς πόρους σ' αυτή την προσπάθεια γιατί όλα αυτά έρχονται σε σύγκρουση με τις προτεραιότητες του καπιταλισμού.

Αυτό φάνηκε στη Διάσκεψη για το Κλίμα στην Ιαπωνία στις αρχές του 1998. Με βάση την Συμφωνία του Κιότο, οι ΗΠΑ που είναι υπεύθυνες για το 22% των παγκόσμιων εκπομπών θερμοκηπικών αερίων, μπορούν ν' αγοράσουν "βαθμούς ρύπανσης" απο τη Ρωσία που έχει μειωμένες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα λόγω της κατάρρευσης της βιομηχανίας της! Στο τυφλό κυνήγι του κέρδους οι καπιταλιστές δεν διστάζουν να υποθηκεύσουν το μέλλον ολόκληρου του πλανήτη στα δικά τους συμφέροντα.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να συγκρουσθούμε με τις προτεραιότητες των κυβερνήσεων και των καπιταλιστών. Έχουμε πραγματικό συμφέρον να παλέψουμε για να ξεφορτωθούμε το σύστημα τους, εδώ και τώρα, πριν μας ψήσουν σαν κοτόπουλα σ' ένα πλανήτη που οι ίδιοι υπερθερμαίνουν.

εργατική δημοκρατία

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΙΣ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΛΙΝΙΩΤΙΣΣΑΣ

Επαναπροσέγγιση ο δρόμος για την ειρήνη

Η πολιτική της επαναπροσέγγισης πέρασε πραγματικά μια πολύ δύσκολη περίοδο τους τελευταίους 8-10 μήνες. Μετά απο ένα κύμα δικοινοτικών εκδηλώσεων επαναπροσέγγισης με αποκορύφωμα το φεστιβάλ ειρήνης που οργάνωσαν περισσότερες απο 30 ελληνοκυπριακές και τουρκοκυπριακές οργανώσεις πέρυσι το Νίοβρη, ακολούθησε μια περίοδος που η επαναπροσέγγιση είχε εξαφανιστεί ακόμα και σαν λέξη από το προσκήνιο.

Η πυραυλολογία κατά την προεκλογική περίοδο και ο συναγωνισμός των υποψηφίων για το ποιός θα φέρει πιο γρήγορα και πιο πολλούς S-300 δημιούργησαν ενα εθνικιστικό κλίμα. Μιά φιλολογία που κρατά μέχρι σήμερα με άξονα το αν θα έλθουν ή όχι τελικά οι S-300, και ποιά ανταλάγματα πρέπει να δωθούν γιά να μην έλθουν.

Η ένταση που δημιουργήθηκε εξαιτίας των πυραύλων και της απόφασης της Ε.Ε. για μή συμπερίληψη της Τουρκίας στις υπό ένταξη χώρες είχε σαν αποτέλεσμα ο Ντεκτάς να απαγορεύσει όλες τις δικοινοτικές συναντήσεις. Όλα αυτά ηταν μιά πολύ δυσάρεστη εξέλιξη μετά απο μια χρονιά σαν το '97 που ονομάστηκε χρονιά επαναπροσέγγισης.

Γι' αυτό και η επανέναρξη κάποιων επαφών και η εξαγγελία εκδηλώσεων γιά την ειρήνη και στις δυό πλευρές, αποτελούν μιά σημαντική εξέλιξη. Οι εκδηλώσεις ειρήνης οργανώνονται απο 20 τουρκοκυπριακές οργανώσεις σε συνεργασία με τον «Φορέα για την Ειρήνη και την Επανένωση, Ενάντια στο Σωβινισμό» στον οποίο συμμετέχουν 18 ελληνοκυπριακές οργανώσεις, πολιτικές, συνδικαλιστικές, γυναικείες, φοιτητικές και άλλες.

Οι εκδηλώσεις γίνονται με αφορμή την Παγκόσμια Μέρα Δράσης των Εργατών για την Ειρήνη που είναι η 1η του Σεπτέμβρη. Αυτή την ημέρα οι 20 τουρκοκυπριακές οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν όλο το φάσμα των κομμάτων, συνδικάτων και άλλων οργανώσεων της αντιπολίτευσης οργάνωσαν μεγάλη εκδήλωση ειρήνης στο στάδιο Κεμάλ Ατατούρκ. Στην εκδήλωση διαβάστηκε μήνυμα που στάληκε απο τον «Φορέα» των ελληνοκυπριακών οργανώσεων και έγινε δεκτό με ενθουσιασμό απ' τις χιλιάδες των τουρκόκυπρίων που συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Ο «Φορέας» απο τη δική του μεριά και σε ανταπόκριση αυτών των εκδηλώσεων οργανώνει στις 23 του Σεμπτέβρη μεγάλη εκδήλωση για την Ειρήνη στο πάρκο της Χρυσαλινιώτισσας. Μάλιστα έχει αποφασίσει να ζητήσει να μετονομαστεί το πάρκο σε «Πάρκο Ειρήνης» αφού έχει φιλοξενήσει και την προηγούμενη φορά την εκδήλωση ειρήνης που οργάνωσε ο «Φορέας». Κάτι τέτοιο σίγουρα θα έδινε ένα σημαντικό ανισωβινιστικό μήνυμα καθιερώνοντας ένα χώρο κοντά στη γραμμή αντιπαράταξης σαν Πάρκο Ειρήνης, επαναπροσέγγισης και ελληνοτουρκικής φιλίας.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η εκδήλωση ειρήνης στις 23 του Σεπτέμβρη είναι πολύ σημαντική και πρέπει να γίνει κεντρικό ζήτημα γιά την αριστερά, τα συνδικάτα και γιά τον κάθε ειλικρινή υποστηριχτή της επαναπροσέγγισης. Μπορεί και πρέπει να γίνει το γεγονός της περιόδου που να δώσει μιά απάντηση στη πυραυλολογία και στα σενάρια για θερμά επεισόδια. Ιδιαίτερα στο βαθμό που θα μπορέσουν να συμμετέχουν και εκπρόσωποι των 20 τουρκοκυπριακών οργανώσεων σε συνεργασία με τις οποίες ο «Φορέας» οργανώνει αυτή την εκδήλωση.

Η εκδήλωση στις 23 του Σεπτέμβρη είναι μια καλή ευκαιρία για να μπεί το ζήτημα της ειρήνης και της επαναπροσέγγισης, μέσα στους χώρους δουλειάς, στο Πανεπιστήμιο στις σχολές και στα σχολεία. Οι οργανώσεις του «Φορέα» πρέπει να μεταφέρουν το μήνυμα της εκδήλωσης σε όλους αυτούς τους χώρους και να οργανώσουν τη συμμετοχή του κόσμου στην εκδήλωση.

Η επιτυχία της εκδήλωσης μπορεί και πρέπει να γίνει η αρχή ενός νέου κύματος από εκδηλώσεις επαναπροσέγγισης, όπως έγινε πέρσυ τέτοια εποχή, για να δείξει ότι υπάρχει ακόμα ένας παράγοντας που μπορεί να παρέμβει στις εξελίξεις. Αυτός ο παράγοντας είναι οι απλοί άνθρωποι των δύο κοινοτήτων που δέν θέλουν να συναντιούνται στα σφαγεία του πολέμου αλλά σε εκδηλώσεις χαράς, συνεργασίας, φιλίας, αλληλοκατανόησης και ειρήνης.

Αυτό είναι το καλύτερο και το δυνατότερο μήνυμα που μπορεί να στείλουμε στις άρχουσε τάξεις και τους στρατοκράτες των δυο πλευρών, γιά να ξέρουν ότι δεν θα είναι τόσο εύκολο να εφαρμόσουν τα πολεμοκάπηλα σχέδια τους. Αυτός είναι ο δρόμος για την ειρήνη.

Αγγελική Μιχαήλ

Χαιρετισμός του "Φορέα" προς τις εκδηλώσεις ειρήνης των 20 τουρκοκυπριακών οργανώσεων

Χαιρτίζουμε τις εκδήλωσεις ειρήνης που οργάνωνουν οι 20 οργάνωσεις σας με την ευκαιρία της 1ης του Σεπτέμβρη, Παγκόσμιας Μέρας Ειρήνης.

Οι εκδηλώσεις αυτές έχουν ιδαίτερη σημασία σήμερα που ο διαχωρισμός του νησιού μας, οι εξοπλισμοί και η στρατικοποίηση του προκαλόυν έντονη ανησυχία και αισθήματα ανασφάλειας στους απλούς ανθρώπους και των δυό πλευρών που δεν θέλουν να ξαναζήσουν τις θλιβερες εμπειρίες του παρελθόντος και νέους πολέμους.

Είμαστε σίγουροι οτι όσο θέλουμε εμείς να ζήσουμε μαζί σας ειρηνικά και αδελφικά στη Κύπρο, άλλο τόσο το θέλετε και εσείς. Γι' αυτό και συνενώνουμε σήμερα την φωνή μας με τη δική σας και διεκδικούμε ειρήνη και ευημερία για όλας μας και τα παιδιά μας.

Εκφράζοντας την επιθυμία, της μεγάλης μάζας των απλών ελληνοκύπρίων για ειρήνη, ο «Φορέας για την Ειρήνη και την Επανένωση, ενάντια στο Σωβινισμό» που αποτελείται απο 18 ελληνοκυπριακές, πολιτικές, συνδικαλιστικές, γυναικείες, νεολαίστικες, πολιτιστικές οργανώσεις, προγραμματίζει μαζική πολιτικοκαλιτεχνική εκδήλωση ειρήνης στις 23 του Σεπτέμβρη στη Λευκωσία, στο Πάρκο Χρυσαλινιώτισσας στην οποία θα ήταν μεγάλη μας χαρά να παρεβρεθήτε και όλοι εσείς.

Με αυτό το χαιρετισμό, θέλουμε να διακυρήξουμε για άλλη μιά φορά την σταθερή αποφασιστικότητα μας να χτίσουμε και να ενισχύσουμε την συνεργασία μας με τις οργανώσεις σας που παλεύουν για την ειρήνη σε μια κοινή πατρίδα.

Με τις θεμότερες μας ευχές για την επιτυχία των εκδήλωσεων σας, «Φορέας γιά την Ειρήνη και την Επανένωση, έναντια στο Σωβινισμό».

ΗΠΑ: Οι απεργίες απλώνονται

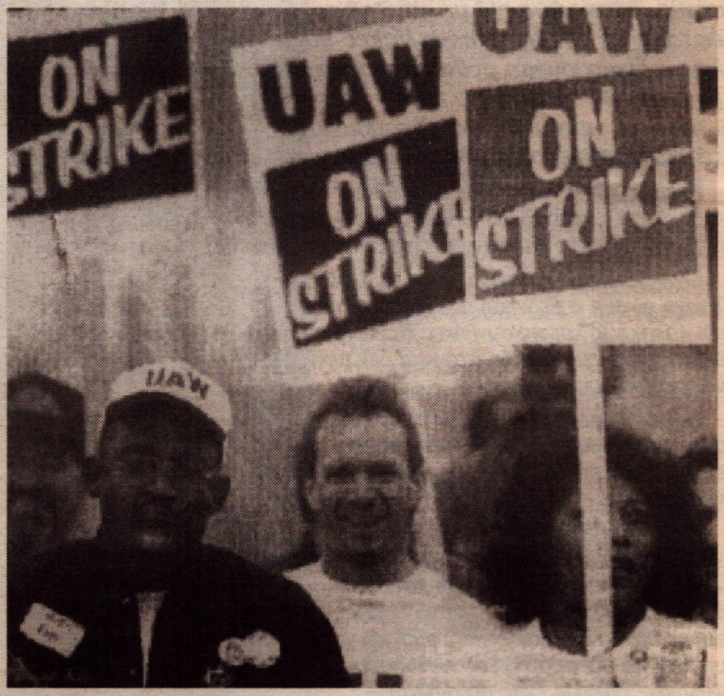

Ενα χρόνο μετά την μεγάλη νίκη των απεργών της United Parcels Service (UPS), το απεργιακό κύμα που έχει ξεσπάσει φανερώνει ότι η απεργία στην UPS δεν ήταν ένα μεμονωμένο γεγονός. Αντίθετα ένα νέο κλίμα μαχητικής διάθεσης σαρώνει όλη την χώρα.

Μετά τους πρόσφατους νικηφόρους αγώνες στην αυτοκινητοβιομηχανία General Motors και την τηλεφωνική εταιρεία bell Atlantic, οι απεργίες χτυπούν άλλες δύο τηλεφωνικές εταιρείες. Την ίδια ώρα 6.100 πιλότοι της Northwest Airlines βρίσκονται σε απεργία απο την Παρασκευή 28 του Αυγούστου ζητώντας αυξήσεις.

Περίπου 35.000 εργάτες στην US West Inc βρίσκονται σε απεργία διαρκείας δημιουργόντας προβλήματα στις τηλεπικοινωνίες 15 εκατομμυρίων συνδρομητών στις δυτικές ακτές των ΗΠΑ. Οι εργάτες απαιτούν το σταμάτημα των αναγκαστικών υπερωριών, πρίμ παραγωγικότητας και βελτίωση της περίθαλψ. Απο τις πρώτες μέρες της κινητοποίησης έκαναν την εμφάνιση τους απεργιακές φρουρές, ενώ εκατοντάδες απεργοί μαζεύτηκαν σε μεσονύκτια συγκέντρωση στο Φοίνιξ της Αριζόνα.

Αλλοι 6.300 εργαζόμενοι στην Southern New England Telecommunications Corp, που έχει την βάση της στο Κονέκτικατ, κατέβηκαν σε απεργία από τα μεσάνυκτα της περασμένης Κυριακής. Οι απεργοί ζητούν από την διευθυνση της επιχείρησης να σταματήσει να πληρώνει τους εργάτες με διαφορετικά μεροκάματα σνάλογα με το χρόνο που έχει ο καθένας τους στην συγκεκριμένη εταιρεία. Η επιχείρηση είναι η μεγαλύτερη τηλεφωνική εταιρεία στο Κονέκτικατ με πάνω από δυο εκατομμύρια συνδρομητές.

Αυτές οι δύο απεργίες είναι αποτέλεσμα της αυτοπεποίθησης που έφεραν σε όλους τους εργάτες οι νικηφόροι αγώνες στη General Motors και στην Bell Atlantic.

Οι 73.000 εργάτες της Bell Atlantic που είναι η βασική τηλεφωνική εταιρεία στις ανατολικές πολιτείες των ΗΠΑ νίκησαν μετά από δυο μέρες απεργία πριν από δυο βδομάδες.

Η εφημερίδα Socialist Worker (εφημερίδα του ISO, αδελφής οργάνωσης της Εργατικής Δημοκρατίας στις ΗΠΑ) έγραψε ότι «*Η σύμβαση που έκλεισαν οι απεργοί της Bell Atlantic είναι η καλύτερη που έχει υπογραφεί από τα συνδικάτα τα τελευταία 25 χρόνια*».

Οι ζημίες της Bell Atlantic για κάθε μέρα απεργίας των 73.000 εργατών ήταν τεράστιες και γι'αυτό τα αφεντικά προτίμησαν να υποχωρήσουν μετά από τις δυο πρώτες μέρες. Οι εργάτες κέρδισαν μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, κατάργηση των αναγκαστικών υπερωριών και μονιμοποίηση των εργαζομένων με συμβάσεις καθωρισμένου χρόνου.

Ακόμα, οι απεργοί ανάγκασαν την επιχείρηση να υπογράψει ότι δεν πρόκειται στο μέλλον να δίνει εργολαβίες σε εταιρείες όπου το προσωπικό δεν είναι συνδικαλισμένο και ότι αναγνωρίζει αμέσως το σωματείο σε κάθε χώρο όπου η πλειοψηφία των εργατών ανήκει σ'αυτό.

Η συνδικαλιστική ηγεσία αναγκάστηκε να καλέσει και να οργανώσει την απεργία κάτω απο τη πίεση της βάσης, μετά το ξέσπασμα «ανεπίσημης» απεργίας στο τμήμα της εταιρείας που βρίσκεται στην Νέα Υόρκη.

Οι τελευταίες απεργίες σημαδεύουν την αλλαγή του κλίματος μετά την περισινή νίκη των εργατών της UPS. Οι 54 μέρες της απεργίας στον πολυεθνικό γίγαντα της αυτοκινητοβιομηχανίας την General Motors ανέβασαν ακόμα περισσότερο την αυτοπεποίθηση. Η απεργία κόστισε στην πολυεθνική 2 δις δολλάρια.

Στα τέλη του Ιούνη 40.000 οικοδόμοι διαδήλωσαν στην Νέα Υόρκη και συγκρούστηκαν με την αστυνομία στους δρόμους του Μανχάταν. Οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες της Φιλαδέλφειας νίκησαν μετά από απεργία διαρκείας ενώ οι εργαζόμενοι σε δυο αεροπορικές εταιρείες, την TWA και την Northwest έκαναν μιά σειρά τοπικές απεργίες το καλοκαίρι. Οι πιλότοι της Northwest κατέβηκαν ήδη σε νέα απεργία.

Το «ξύπνημα» της εργατικής τάξης στις ΗΠΑ αγκαλιάζει όλο και περισσότερους χώρους και μέσα σε ένα κλίμα παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, πολιτικής αστάθειας και αβεβαιότητας που τώρα αγγίζει και την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, δείχνει ότι οι εργάτες σε Ανατολή και Δυση αγωνίζονται ενάντια στις επιθέσεις του κεφαλαίου.